

מחירים מיוחדים
רק לחברי קיבוץ!
אני מזמינה אתכם לקבל
הצעת מחיר לביטוח כלי
הרכב הפרטי
טל מאיר
ביטוח חקלאי
נייד: 052-2306052
מייל: talm@bth-direct.co.il

הדמן הירוק

שבועון הקיבוצים ● מס' 1683 ● י' בסיון תשע"ט ● 13 ביוני 2019

דני נהר בשביל ישראל

עמוד 10

ירוקים מתמיד! לקבלת העיתון במייל, צור קשר בדוא"ל: ttova@kenes-media.com

מבצע בקלנועית אפיקים
חודש ניסיון:
קונים ואם לא מתאים, מחזירים.
+
36 תשלומים שווים ללא ריבית
*9901 / משרד מושלג להיות חופשי באמת. / קלנועית אפיקים

אורי הייטנר והנתונים

במאמר התגובה שלו ("הזמן הירוק", 06.06) מייחס לי אורי הייטנר געגוע לי־מים בהם חיילי צה"ל לא הקדימו את המחבלים ואלה טבחו בישראלים באין מפריע. לדבריו, בין ימי אוסלו (1993) למבצע חומת מגן (2002), הם רצחו 1500 ישראלים. בהקשר הגעגוע אני יכול לומר להייטנר, שאם אני מתגעגע לימים אחרים, אלה הימים שבהם ישראל לא הייתה מדינה כובשת ומדכאת, מדינה שמוכי אוב־ססיה משיחית גוררים אותה להתחסלות המפ־על הציוני, לעבר מדינה דו־לאומית או מדינת אפרטהייד.

הייטנר מונה 1500 נרצחים ישראלים בין אוסלו למבצע חומת מגן. אינני יודע מניין הוא לקח את הנתון הזה. לפי טבלה מפורטת שמו־פיעה בוויקיפדיה תחת הכותרת "פיגועי התא־בדות בישראל", נרצחו בין 1993 ל־2016 – 725 ישראלים ולפי ערך פיגועי ירי נהרגו עוד כ־50 ישראלים. בסך הכל, קרוב ל־800. כמובן, גם מספר זה קשה מאד וכל הרוג הוא הרוג מיותר, אבל ההגזמות נטולות הבסיס הבאות לתמוך בעמדה פוליטית, הן דבר פסול בשיח הציבורי.

הייטנר גורס, כי הטענה שפיגועי ההתאב־דות ההמוניים היו מעשי נקמה על הטבח שבי־צע ברוך גולדשטיין במערת המכפלה בפברואר 1994 היא שקר. למה? ככה. הוא לא נותן שום הנמקה הגיונית לטיעונו למעט האמירה, שכל מה שהפלסטינים רוצים זה לטבוח ביהודים מזה מאה שנה והם עושים זאת כאשר הם יכולים.

הטבח במערת המכפלה התרחש באפריל 1994. ב־1993 היה פיגוע התאבדות אחד, עם קרבן אחד. פיגועי ההתאבדות ההמוניים החלו 40 יום לאחר הטבח שעשה גולדשטיין. זו תקופת האבל המוסלמית. מי שעשה אותם היו אנשי חמאס והג'יהאד האיסלמי, לא אנשי הפת"ח של ערפאת. הפת"ח החל להשתתף בפיגועים האלה ב־2002. אחרי הטבח ועד סוף 1994, נרצחו במספר רב של פיגועים, 38 יש־ראלים. הטענה של הייטנר, ש"אולי את הפיגוע הראשון אחרי הטבח במערת המכפלה ניתן היה לתרץ כפיגוע נקם, אבל אי אפשר לתרץ בכך את כל הפיגועים שקדמו לו ושבאו אחריו", היא מהסוג של – אל תקלקלו לי את התיאוריה עם העובדות. לפי דברי אלמנתו של גולדשטיין, הוא רצה במעשהו זה לטרפד את תהליך אוסלו. הוא ויגאל עמיר הצליחו בכך.

נכון שלעיתים צריך לעשות מעשים לא נעימים כדי למנוע סכנות. כך גם הכניסות הליליות לבתים בעקבות מידע מודיעיני על מחבל בפועל או בפוטנציה. אבל לכל מטבע יש שני צדדים ולעיתים יותר. ראשית, יש גם כניסות אלימות סתם, כדי להפחיד, שהייטנר לא מתייחס אליהן. שנית, יש סיכוי רב שילד פלסטיני מפוחד ובוכה, שרואה שאביו או דודו חוטף מכות מחיילים שגם קושרים את עי־ניו בפלנלית וכובלים אותו באזיקונים, יגדל להיות מחבל בעצמו. ונוצר מעגל קסמים מרו־שע, שישראל בשלטון הימין לא מסוגלת ולא רוצה לצאת ממנו.

חברים יקרים, הסתבכנו. מדיניות הכוח היש־ראלית מזכירה לי נהג של רכב שנקלע לחולות ובניסיון לצאת מהם הוא לוחץ בכל הכוח על דוושת הגז ושוקע עוד יותר.

הפלסטינים ב־1967 (בשונה מ־1948) לא יזמו את מלחמת ששת הימים ולא השתתפו בה. כי־בוש רצועת עזה והגדה המערבית היו תוצאות לוואי של המלחמה נגד הצבא הירדני והצבא המצרי. אחר כך החל מה שנקרא אצלנו "הכי־בוש הנאור". הכיבוש הזה נעשה עם הזמן פחות ופחות נאור, עד שבדצמבר 1987 פרצה באופן ספונטאני, ללא יוזמת והכוונת אש"ף, האינ־תיפאדה הראשונה, שהייתה התקוממות עממית נגד שלטון זר. ישראל דיכאה אותה בכוח. ועידת מדריד שכונסה אחריה הסתיימה בלא כלום, במידה לא מועטה בגלל סרבנותו של יצחק שמיר שהיה אז ראש הממשלה. קודם לכן, ב־1987 טירפד שמיר, שתבונתו המדינית הת־מצתה במשפט "הים הוא אותנו ים והערבים הם אותם ערבים", את ההבנות של שר החוץ שמעון פרס, עם חוסיין מלך ירדן על נטילת אחריות על ידי ירדן על הגדה המערבית. ב־1988, לנו־כח הכישלון והאינתיפאדה, ויתר חוסיין על הגדה המערבית והשאיר לנו את הצרה הזאת, בדיוק כפי שסאדאת ב־1979 וויתר על רצועת עזה והשאיר לנו לאכול את החרא. שניהם עשו בשכל והסכלים שלנו נפלו בפח.

היו שלושה חכמים שהזהירו מפני ההסת־בכויות הללו: ישעיהו ליבוביץ', פנחס לבון ויצחק בן אהרון, שהציעו אחרי מלחמת ששת הימים יציאה חד־צדדית מכל או רוב השטחים המאוכלסים והחזרתם לירדן ומצרים. הצעו־תיהם התקבלו בהתנגדות כללית ובבוז. ומאז אנחנו מסובכים.

המוצא ממעגל הקסמים האומלל שנקלענו אליו הוא רק בתהליך מדיני. כשימני שומע את זה הוא מיד קופץ: "אין פרטנר" (ותודה לאהוד ברק על ההברקה הזאת). הפלסטינים הם סר־בני שלום מושבעים. הם דחו כל הצעה נדי־בה מצד ישראל. כאילו שהוא רוצה שלום הוגן ורק הפלסטינים ימ"ש מטרפדים את התהליך. כשאומרים שאין עם מי לדבר, אז אין עם מי לדבר. כשלא מתייחסים, כמו נתניהו, ליוזמה הסעודית שהייתה ליוזמת הליגה הערבית, יש קיפאון מדיני. היוזמה הזאת אינה כליל השל־מות ויש בה בעיות קשות עבור ישראל, אבל היא יכולה להיות בסיס למו"מ. אבל כשלא רו־צים לדבר, אין תזוזה.

בנוסף, למלחמה במחבלים יש גם כיבוש. בימין נוהגים להכניס את הכיבוש למירכאות, "כיבוש", כביכול זו המצאה שמאלנית. המהד־רים כותבים אקיבוש, עוד התחכמות אינפנטי־לית. יש כיבוש ועמו יש גם אלימות של מתנ־חלים גוזלי קרקעות פלסטיניות כשהצבא עומד מנגד, מחסומים, הגבלות שרירותיות על הפל־סטינים, וכד'. הכיבוש הוא שהוליד את גולד־שטיין ועמיר, את יורם שקולניק שרצח מחבל כפות, את נוער הגבעות האלים, את הכהניזם והכהניסטים, את שורפי המשפחה בכפר דומא, את רוצחי הנער אבו ג'דיד, את אלאור אזריה, את בנצי גופשטיין וחבר מרעיו, את סמוטריץ' שמתכנן טרנספר לחלק מהפלסטינים ורוצה להחזירנו לימי דוד המלך, ושאר טיפוסים ותו־פעות מבישות שהולכות ונעשות לגיטימיות בעיני ציבור רחב.

הייטנר משתייך לקבוצה המונה את בוגי יעלון, צבי האוזר ויועז הנדל, הקוראת לעצ־מה ימין מלכתי, כאלה שלדבריהם מגנים על הרמוקרטיה ושלטון החוק, נאבקים בשחיתות וסבורים שצריך להיאבק בחריגים כמו אלאור אזריה ודומיו בצה"ל ובהתנחלויות. הם משלים את עצמם. ימין ממלכתי הוא פיקציה, שנוח להסתתר מאחוריה כשרוצים להנציח את הכי־בוש. הטיפוסים שמתוארים לעיל עם נתניהו וסמוטריץ' בראשם, הם הדומיננטיים בימין, לא משנה עד כמה בוגי יעלון ויועז הנדל ידברו על דמוקרטיה, שלטון החוק, נורמות של יושר וניקיון כפיים.

אורי יזהר, משאבי שדה

מצפון

יש רב־חובל לכל כלי־שיט
ולו מצפן על הסיפון,
ולאדם יש בעל־בית
אשר אותו מדריך: מצפון.

בין משברים, סופה וסער
לו המצפון הוא רב־חובל,
כשלא יידע נפשו מצער
אתו הוא קצת פחות סובל.

אך המצפון הוא לו גם חופש
מעריצות, דעה קדומה,
מהם יוצא אדם לנופש
וחי במציאות קסומה.

שואל מי ששואף לעושר:
מלא או ריק הוא ארנקי?
עונה מי שנוהג ביושר:
הן מצפוני נשאר נקי.

יגאל פרנקל, רשפים

על אנדרטת הקיבוצים

הטקס השנתי לזכרם של חללי התנועה הקיבוצית שנפלו במערכות ישראל ופעולות האיבה, נערך ב–28.05 באנדרטת הקיבוצים שבמ.א מגידו. בכתבה על הטקס, "זוכרים את הנופלים", שפורסמה בגיליון האחרון של "הזמן הירוק" (06.06), לא צוין שמו של אד־ריכל האתר, סלו שאול, אמן מקיבוץ עין גב. מי שביצע את האתר היה סטודיו טולי ואילנה באומן מקיבוץ עמיר.

עיתוני ההתיישבות מגדילים את החשיפה שלך!

ניתן לקרוא את עיתוני הזמן הירוק, קו לעתשב, יבול שיא, הרפת והחלב גם באתרים הבאים:

חפשו אותנו בפייסבוק

תנועת המושבים www.tmoshavim.org.il/index.aspx?id=4327
האיחוד החקלאי www.ihaklai.org.il
ארגון מגדלי הפרחים www.fgo.co.il/HTMLs/home.aspx
אופק www.ofek-israel.org.il
קיבוצניק www.kib.org.il/yarok.html
הפורטל לחקלאות טבע וסביבה www.israel.agrisupportonline.com

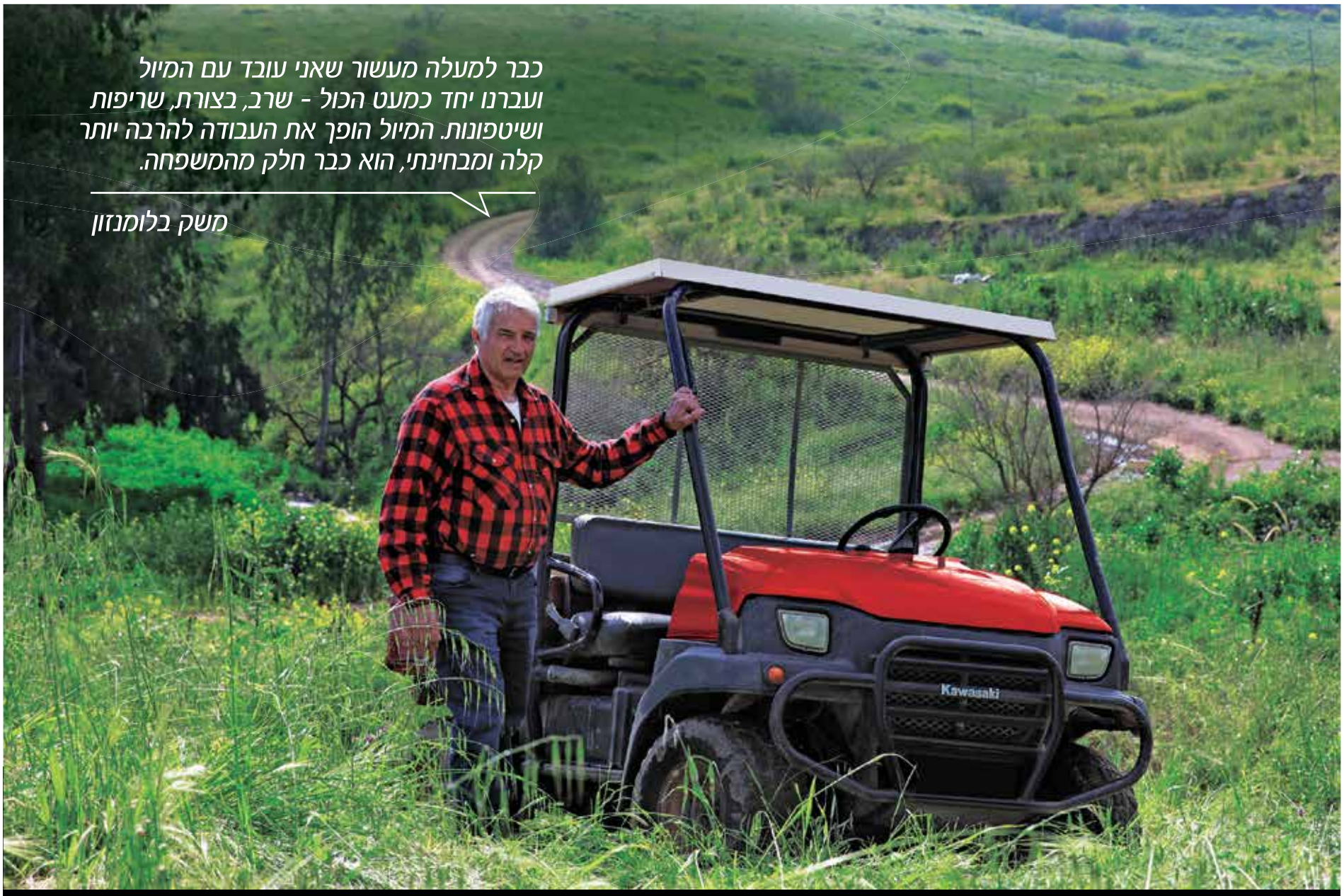
הזמן הירוק
כנס מדיה מקבוצת כנס תערוכות

עורך: יעקב לזר Lazar@nachshon.co.il • **מנהלת עיתון**: פרימה זילברמן • **עיצוב ועריכה גרפית**: בני בנגלס
כתבים: ארנון אבני, עלי קדם, שוש גרץ, חני סולומון, יובל דניאלי, אברהם שרון, אבנר רון • **הפקה**: ttova@kenes-media.com טל' 074-7457405 פקס' 074-7457499 • **מזכירת סניף דרום**: אנה רייזנקינד
יועצי פרסום: יעקב קניאל 054-4557780, שי מזרחי 050-6866619 יורם טביבי, 052-2773132
מודעות: ttova@kenes-media.com • **המערכת אינה אחראית על תוכן המודעות**
חפשו אותנו בדף הפייסבוק: הזמן הירוק, קו למושב, יבול שיא, הרפת והחלב עיתוני המרחב הכפרי המערכת והמנהלה היוצרים 6 אור יהודה •

כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לתרגם, לשדר בכל אמצעי, לאחסן במאגר מידע, לפרסם או להפיץ בכל אמצעי כל חלק מן המודפס בעיתון הזה.
סיימתם לקרוא? אנא השליכו את הגיליון לפח המחזור הסמוך למקום מגוריכם.

כבר למעלה מעשור שאני עובד עם המיול ועברנו יחד כמעט הכול - שרב, בצורת, שריפות ושיטפונות. המיול הופך את העבודה להרבה יותר קלה ומבחינתי, הוא כבר חלק מהמשפחה.

משק בלומנזון

טרקטור המשא הנמכר בישראל!

עכשיו ב-24 תשלומים ללא ריבית + אפשרות לטרייד אין

600 610XC 4010 PRO 1000 PRO 1000LE

מערכת מושלמת להיות חופשי באמת.

*9930

התמונות להמחשה בלבד. כפוף לתקנון. ט.ל.ח.

Kawasaki

כך עובדת ההסתה נגד הקיבוצים ב־Ynet

הנה ידיעה שהרגיזה אותי השבוע מאוד. לא קל להרגיז אותי. בערב החג פורסמה ב־Ynet ידיעה תחת הכותרת: "כך מר־ וויחים הקיבוצים עשרות מיליוני שקלים מעסקאות נדל"ן". הסתקרנתי. הכותב הוא עופר פטרסבורג, והכתבה נפתחת באמירה, ש"יותר ויותר קיבוצים ומושבים מכניסים לקופתם עשרות מיליוני שקלים בשנים האחרונות, כשהם מוכרים לחברות בנייה את הזכויות על אחוז מסוים מהקר־ קעות החקלאיות שבשטחם, כשאלה מצדן צפויות להקים בשטחים אלה מאות יחידות דיור." אחר כך מביא פטרסבורג דוגמאות: "כך למשל, בנובמבר 2018 ביצעה חברת אאורה עסקה במסגרתה רכשה זכויות בקרקעות מושב בן שמן תמורת 45 מיליון שקל, בשטח שבו ניתן להקים כ־500 יח"ד; במרץ 2018 ביצעה קבוצת אלמוג עסקת השבה עם מושב בית נחמיה על קרקע של 19 דונם בשוהם לבניית כ־180 יח"ד בתמורה ל־180 מיליון שקל; בינואר 2017 השלימה חברת פרשקובסקי עסקה עם האגודה השיתופית של חקלאי באר יעקב, להקמת 290 יח"ד במערב רמלה בתמורה ל־27.7 מיליון שקל".

הקיבוצים בן שמן, בית נחמיה ובאר יעקב, גרפו לקופתם עשרות מיליוני שקלים, תמורת הסבה של קרקע חקלאית לקרקע לבנייה. איזה בני זונות הקיבוצים האלה – קיבלו מהמדינה אדמות בשביל לעשות עליהן חקלאות, ועכשיו הם מוכרים אותם לחברות בנייה ועושים רווחי ענק. (זו הרוח השורה על חלק גדול מהתגובות של הקו־ ראים שפורסמו בעקבות הידיעה).

בהמשך הכתבה מוזכרים גם שני קיבוצים, שניהם ממוקמים באזורי ביקוש אטרק־ טיביים: ארז ואדמית. לארז היו קרקעות בתחומה של שדרות, עליהן תכנן המנהל לבנות 1,250 יחידות דיור. מתוך אותן 1,250 יח"ד, במסגרת ההסכם עם רמ"י, הייתה לקיבוץ זכות לרכוש 250 יח"ד. הקיבוץ נכנס למו"מ בנושא זה עם היזמים, חברת גבאי, וסגר אתם עסקה. הסדר דומה עשה קיבוץ אדמית עם חברת איתנים, גם היא לבניית כ־250 יח"ד, ביישוב שלו־ מי בצפון. מה כאן לא תקין ואיפה יש פה התעשרות של קיבוצים על חשבון קרקעות המדינה, לגמרי לא ברור.

הכותרת המטעה של הידיעה היא לא מק־ רית. זו כותרת מסיתה, ובכוונה תחילה. היא לא תואמת את העובדות המוזכרות בכתבה, אבל מי שניסח אותה (הכתב עצמו? העו־ רך?) ידע, שכך היא תמשוך תשומת לב של קוראים וגם תגרור תגובות לא מעט, כפי שאכן קרה. גם הכותב, פטרסבורג, הציב במכוון את הקיבוצים בראש המתעשרים מעסקי נדל"ן, למרות שהדוגמאות שיש לו להתעשרות כזו הן של מושבים. הכותרת המטעה נשענת בין היתר על כך, שהקורא המצוי לא יודע בדיוק להבחין מי זה קיבוץ ומי זה מושב, ואם כותבים לו הקיבוצים – אז זה הקיבוצים.

קראתי, התרגזתי, ושלחתי ל־Ynet תגובה קצרה, ברוח הדברים שנכתבו פה. פעמיים שלחתי. התגובה לא פורסמה. לא צריך להגזים.

הפלה בשלב מאוחר של ההיריון?

במדינות אחדות בארצות הברית קיבלו כידוע לאחרונה חוקים האוסרים לחלוטין הפלות, גם במקרים של אונס וגילוי עריות. מבצעי הפלות בניגוד לחוק במדינות הללו, צפויים לעונשי מאסר ארוכים. והנה, באותה מדינה ממש, ארצות הברית של אמרי־ קה, מבקשים עכשיו לבצע הפלה לעובר שנמצא בסופו של היריון ממושך לקראת לידה מתוקשרת, עליה התבשרנו כבר לפני חודשים רבים. מסתבר, שתומכי הנשיא טראמפ מפצירים בו לאחרונה, שימית את תכנית השלום של ג'ארד קושנר בעודה באיבה ולא יאפשר את גיחתה לאוויר העו־ לם. "לעסקת המאה של טראמפ קמו אויבים מבית, בחלקם בעלי ברית של הנשיא, והם קוראים לטראמפ לגנוז את המיזם בהק־ דם", נכתב השבוע בגלובס. לא מתנגדיו הפוליטיים של טראמפ, אלא דווקא גורמים שמרניים וקולות פרו־ישראליים שמקורבים לבית הלבן, מציגים את הסכנות שגלו־ מות לדעתם בתכנית וקוראים לביטולה: האפשרות שפרסומה יצית גל של אלימות בין פלסטינים וישראלים, ושהיא תשים קץ לפתרון שתי מדינות לשני עמים.

בחדשות 13 נמסר השבוע, שישראל פועלת באמצעות השגריר בוושינגטון ודיפלומטים נוספים, לטרפד החלטה צפויה בקונגרס האמריקני, המכירה בפתרון שתי המדינות כפתרון הנכון לסיום הסכסוך הישראלי־פלסטיני. את ההחלטה מקדמים ביחד הסנאטור הרפובליקני הבכיר לינדזי גרהאם, שהוא בעל עמדות פרו־ישראליות מובהקות וגם מקורב לנשיא טראמפ, והס־ נאטור הדמוקרטי כריס ואן הולן. ההערכה היא, שהצעת ההחלטה הזו תועלה בקרוב בקונגרס ותעבור ברוב גדול, מאחר שהיא זוכה כאמור לתמיכת הדמוקרטים והרפו־ בליקנים כאחד. ומכיוון שבעסקת המאה שרקח קושנר אין שתי מדינות, (שר החוץ האמריקני הודה שקיים רושם שרק ישראל מסוגלת לאהוב את התכנית), החלטה כזו של הקונגרס, למרות שאינה מחייבת אותו, תהיה סיבה טובה נוספת לגרום לנשיא טראמפ לא לתת לילד הבלתי רצוי הזה לצאת לאוויר העולם. בשבת הכריז שגריר ארה"ב בישראל דיוויד פרידמן, שלישראל יש זכות לספח חלקים מהגדה המערבית. עוד לא נדמו הדי ההכרזה, וכבר פורסמה הסתייגות נמרצת של בכיר בממשל האמ־ ריקני מדבריו של פרידמן. הבכיר הודיע, שהעמדה האמריקנית לגבי התנחלויות לא השתנתה, לא דנים שם באף תכנית לסיפוח חד־צדדי וישראל גם לא הציגה בפניהם תכנית כזו. הפלסטינים שמעו את דברי פרידמן, זעמו, ואם הייתה נחוצה להם עוד הוכחה לחששותיהם, שעסקת המאה נתפרה מראש עבור נתניהו והמתנחלים,

טראמפ. האם הציפייה הדרוכה לפרסום תכנית השלום שלו תסתיים במפח נפש?

פרידמן סיפק להם אותה.

ראש הממשלה הפלסטינית הנכנס מוחמד אשתייה, אמר לא מזמן, ש"תכנית השלום של טראמפ נולדה מתה". לנוכח ההתפת־ חויות האחרונות ייתכן שבמקום לומר שהיא נולדה מתה, היה נכון לומר שהיא מתה עוד לפני שהיא נולדה. תפורסם בסופו של דבר מתישהו, או תיכנס להקפאה עמוקה ולא תפורסם, יש על כך בשלב זה הערכות שונות. על כך שהיא נדונה מראש לכישלון קיימת הסכמה מקיר לקיר.

הליצן העילג נגד בעל שיגעון הגדלות

למי שהחמיצו את חילופי הדברים החביבים בין אורן חזן ויאיר נתניהו: נתניהו ג'וניור התעמת עם יניב הלפגוט, עורך המהדורה המרכזית של חדשות 12, וטען שהערוץ הביא במכוון לאולפן מרואיינים מהלי־ כוד שהם "ליצנים עילגים", ולא מגיבים ראויים. המטרה – לפגוע באבא שלו כמובן. הלפגוט ביקש ממנו להביא דוגמא לחבר ליכוד שהוא "ליצן עילג", שרואיין אצלם ויאיר ענה: "אורן חזן, שהפך ליקירכם אחרי שהתחיל ללכלך". חזן קרא ולא נשאר חייב: "יהיר חמוד, לעולם לא אשכח את הפעם ההיא בבקעה, כשאמך שרה אחזה בידי וביקשה בעיניים דומעות שלא אבקר אותך ברבים. מסכנה. אני מניח שגם היא, ממרום שנותיה כפסי־כו־לו־גית ילדים, מתוסכלת מהעובדה, שהדרך היחידה לטפל בשיגעון הגדלות שלך, היא לצאת מבלפור 4. הפעם אכבד את בקשתה. בפעם הבאה זה יכאב". יאיר ענה: "אורן, אותי שונאים רק השמא־ לנים. אתה בדיחה גם בעיני השמאלנים וגם בעיני הימניים. לא סתם העיפו אותך מהרשימה. כמה קולות דרך אגב המפלגה שלך קיבלה בבחירות?"

זה כמובן לא נגמר פה. חזן השיב בהש־ תהות מה ועקץ: "מתנצל שלקח לי זמן לענות. אתה בטח מכיר, יש כאלה שעובדים ויש להם חיים מחוץ לטוויטר". יאיר שאל: "במה אתה עובד?" וחזן ענה: "בימים אלה אני עובד בלהציל את המדינה מאנשים כמוך. אגב, אני לא צריך מתנות מחברים כדי לשרת את עם ישראל". "רק 'מוח' אתה צריך" החזיר נתניהו, וכן הלאה.

אם לאורן חזן היו תכניות לחזור לכנסת במסגרת הליכוד, שישכח מהן. כמו שאמא שרה מטילה בימים אלה וטו על צירופה של איילת שקד לליכוד, (ראי, ראי, אמור ענני, היש אישה יפה ממני?) הבן יאיר יטיל וטו על חזרתו האפשרית של חזן. לא יקום ולא יהיה, ולמען האמת – גם לא הפסד גדול. ואם, כמו שאורן חזן הבטיח, בפעם הבאה שיאיר נתניהו יעלוב בו, התשובה שלו תהיה כואבת, התעוררה אצלנו בהחלט סקרנות לקראת הפעם הבאה.

YAMAHA
Revs Your Heart

כי על איכות לא מתפשרים!

סדרת הרכבים הטובים בעולם מבית ימאהה

רכבי שטח

טרקטורונים

רכבי עבודה

טרקטורי משא

רכבים תפעוליים
בנזין/ חשמלי

יבואן רשמי: קשר ימי בע"מ - שניצלר 9 ת"א 03-6818814
מכירות: מרכז-גלעד 050-5801040 | צפון-דני 054-6888561 | דרום-אורי 050-6725128
מגוון מסלולי אשראי | TRADE IN | שירות בפריסה ארצית
kesher@inter.net.il | www.kesher-yami.co.il

YAMAHA
Kesher Yami

ק.מ.ס ציוד טכני בע"מ

איכות ושירות לנסיעה בראש שקט

החל מ- 25,000 ₪
כולל מע"מ

אנפה

דוכיפת

נבולה - רכב בנזין
חדש בשוק

עגלת העמסה חשמלית

לפרטים נוספים: www.kms.co.il משרד: 03-9328959 מייל: infokms100@gmail.com
בן 054-4203015

הרכבים הינם רכבים תפעוליים המותרים לשימוש בשטח תפעולי בלבד

המיסתוריות של הקיבוץ

אירוע השקה לספרו של פרופ׳ רן אברמיצקי, ״המסתוריות של הקיבוץ״ נערך בשבוע שעבר באוניברסיטת תל אביב. פרופ׳ אברמיצקי הסביר, כי שמו של הספר ניתן לו משום שקיומו והצלחתו של הקיבוץ השיתופי, יכולים להיתפס כעומדים בסתירה לתיאוריה, לפיה חברה שוויונית לא יכולה להצליח כלכלית

בקרוב עומד לצא תרגום לעברית של הספר. מומלץ

עודד הון

THE MYSTERY OF THE KIBBUTZ – **״המסתוריות של הקיבוץ״, ספרו של פרופ׳ רן אברמיצקי, מאוניברסיטת סטנפורד בארה״ב, מעורר סקרנות לא רק בגלל שמו המיוחד, ציור עטיפת השער רבת הצבעים בו מופיעים כל סמלי הקיבוץ ממגדל המים ועד ״הילדים שעל הדשא״ (פרי מכחולו של הצייר רפי פרץ) ועד לקשריו המפחתיים של המחבר עם הקיבוצים נגבה, חפציבה ורמת הכובש.**

כותרת המשנה לספר בן קרוב ל־400 העמודים, בהוצאת אוניברסיטת פרינסטון, ״עקרונות שוויוניים בעולם קפיטליסטי״, מרמזת אמנם כי הוא עוסק במחקר כלכלי על הקיבוץ, אך בהתכנסות להשקתו שנערכה בשבוע שעבר במרכז אדמונד י׳ ספרא לאתיקה בפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל אביב, התברר שיריעתו רחבה הרבה יותר. בהזמנה לאירוע נכתב כי ״רן אברמצקי חוקר את ההיגיון הכלכלי מאחורי עלייתה ודעיכתה של התנועה הקיבוצית. בעולם שבו אי־השוויון עולה והאחוזון העליון מחזיק בחלק עצום מהעושר הכלכלי, מדינות רבות מנסות למצוא דרכים להורדת אי־השוויון.״

לזכותו של המחבר ייאמר, שבספרו הוא לא הסתפק רק בבדיקה מחקרית, בלשון ובניסוח השווים לכל נפש, אלא כרך גם מידע חברתי ותרבותי על הקיבוצים, כשהוא מפרט את ההיסטוריה המשפחתית־קיבוצית שלו בפרק הראשון. כשבין ניסוחיו הכלכליים באירוע ההשקה, שכללו גם ביקורת על ההתנהלות הכלכלית הקיבוצית, הוא אמר בחיוך: ״אני אוהב את הקיבוץ״, אין ספק כי ההתבטאות הזאת אמיתית ובאה מהלב.

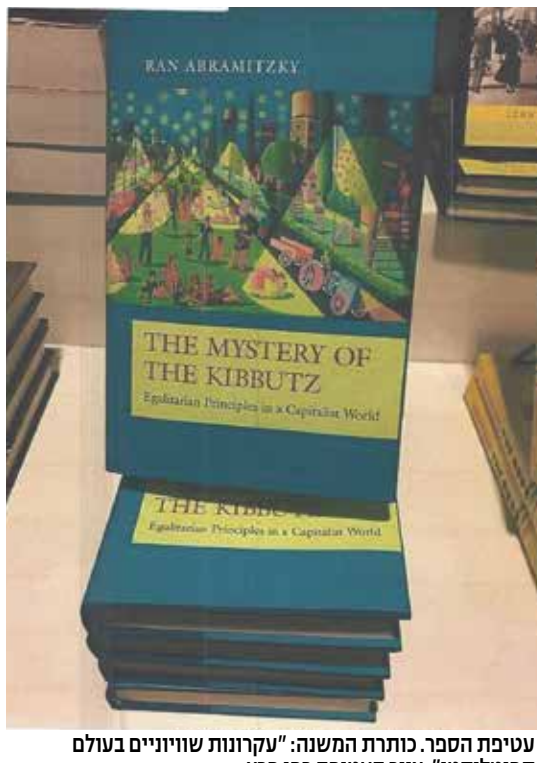
אברמיצקי סיפר על שורשיו הקיבוצים: ״ לא גדלתי בקיבוץ, אבל סבי וסבתי עלו מאירופה והיו בין מייסדי קיבוץ נגבה. סבתי הייתה חברת קיבוץ גאה במשך חמישים שנה. אמי גדלה בנגבה ועזבה לירושלים לאחר שנישאה לאבי ואחותה נשארה בקיבוץ. אחי התחתן עם בת קיבוץ והוא עד היום חבר קיבוץ רמת הכובש. אני זוכר שכילדים, אחי ואני אהבנו בביקורים שלנו לה־סתובב חופשי בבריכה, בחדר האוכל ובמגרשי הטניס. עבורנו בשנות ה־70 וה־80 , היה זה נהדר, כי הוריו ידעו שהקיבוץ הוא מקום בטוח לחלוטין ללא זיהום אוויר וללא תנועת מכוניות. בנעוריי הוקסמתי עוד יותר מחיי הקיבוץ, בגלל הרעיון שזו חברה שחולקת בשוויון כל דבר ומתייחסת לכל חבר בדרך שווה והדבר נראה לי כדרך הנכונה ליצירת החברה״.

פרופ׳ רן אברמיצקי. ״אני אוהב את הקיבוץ״

ויכוח עם הדוד בחפצי בה

כשהתבגר נעשה אברמיצקי יותר סקפטי. באחד מביקוריו אצל דודו בקיבוץ חפציבה נחשף לכך שדודו גילה המצאה חדשה במפעל הקיבוצי בו עבד. כדי לאתגר ואף לעצבן את דודו, הוא אמר לו, שמבחינת התיאוריות הכלכליות הקיבוץ למעשה צריך להיות כישלון. אולי אפילו לא היה יכול להתקיים. הדוד הביט בו בתמיהה עם שאלות של מה ולמה, והפרופסור לעתיד בסטנפורד אמר לו: ״למה שכל אחד מחברי הקיבוץ יעבוד קשה אם כל אחד מקבל חלק שווה מהעוגה השלמה?״ כבר אז הוא הסביר לדודו את ״בעיית הרוכב החופשי״, על פיה, אם כל חבר מקבל את אותו חלק שווה בעוגה, מדוע שיהיה לו תמריץ לעבוד קשה. בנוסף, השיטה של שוויון כמעט מוחלט יוצרת מצב שלא רק חברים בקיבוץ עצמו אלא גם מצטרפים חדשים יראו עבור עצמם פתרון מצוין שאם אינם מסתדרים בעיר, יבואו ויסובסדו על ידי אותם חברים שהם יותר פרודוקטיביים ועובדים קשה. כדי לזרות לדוד עוד מלח על הפצעים איתגר את דודו ביחס לילדיו בקיבוץ. כי על פי תפיסה זו, מדוע שלילדיו תהיה מוטיבציה ללמוד קשה ולקחת את לימודיהם ברצינות?

עטיפת הספר. כותרת המשנה: ״עקרונות שוויוניים בעולם קפיטליסטי״. ציור העטיפה רפי פרץ

הדוד, שנעלב מעט, השיב לו כי תפיסה זו מניחה שהחברים הם אנשים הרואגים רק לעצמם, אבל כל אדם המכיר את חיי הקיבוץ מודע לעובדה שהם רחוקים מלהיות קבוצה של אנשים אנוכיים. למעשה המייסדים רצו ליצור אדם חדש, אכפתי ביחס לקולקטיב ולקהילה יותר מאשר לדאוג אישית לעצמם.

רן אברמיצקי בוגר האוניברסיטה העברית בכלכלה בירושלים, הוא היום פרופ׳ מן המניין במחלקה לכלכלה באוניברסיטת סטנפורד. הוא מומחה בתחומי הגירה בינלאומית ואי־שוויון כלכלי, סגן ראש המחלקה לכלכלה ועומד להתמנות לדיקן מדעי החברה בסטנפורד. קיבל פרסי מחקר והוראה יוקרתיים והוא חבר במכוני מדיניות כלכלית ועורך כתב עת מהמובילים בתחום ההיסטוריה הכלכלית.

מה ניתן ללמוד מהקיבוצים

הקשר המשפחתי לקיבוץ, שיחותיו עם חברי הקיבוצים ולימודיו האקדמאיים לדוקטורט, הביאו את אברמיצקי לבדוק ולשאול את עצמו מדוע, למרות התפיסה והדרך הכלכלית הסותרת כביכול את חיי הקיבוץ, הקיבוצים הצליחו ומצליחים לשרוד ואף לשגשג, למרות בעיות התמרוץ וקשיים נוספים שעמדו ועומדים בפניהם. את הפירות בעסוקו בנושא במשך עשרות שנים, הוא כינס בספרו ״המסתוריות של הקיבוץ״ ומסביר שהוא קרא לו כך בדיוק מהסיבה שקיומו והצלחתו של הקיבוץ השיתופי יכולים להיתפס כעומדים בסתירה עם התיאוריה הכלכלית הנאיבית לפיה חברה שוויונית לא יכולה להצליח בגלל בעיות התמריצים.

הספר מקיף תחומים רבים בכלכלה הקיבוצית בעבר ובהווה, השפעתה על חברי הקיבוץ והשוואתה לדגמים דומים של כלכלה שוויונית או כזו המנסה לממש אותה. הוא מסביר מה ניתן ללמוד מהקיבוצים, על איך ליצור חברה שוויונית יותר ומה הם התנאים הנדרשים כדי שחברה הקיבוצית תשגשג.

את התשובות ל״רוכב החופשי״ המנצל את הקיבוץ, לחבר העובר קשה ואינו עוזב ולהצלחה של הקיבוצים לשרוד ואף לשגשג, הוא מוצא בלחץ החברתי שהתקיים אז, ובמידה מסויימת קיים גם היום, ובאמונתם של החברים בערך האידיאולוגי של השותפות הקולקטיבית. עם זאת, עוד בשנת 2009 פירסם רן אברמיצקי מחקר שמצא שהחברים המוכשרים ביותר נטו לעזוב את הקיבוצים בעוד שהפחות מוכשרים נשארו. חשוב גם להזכיר את המשבר הכלכלי בקיבוצים בשנות ה־80 שגרם לגלי עזיבה.

כיום חיים 120,000 נפש ב־ 268 קיבוצים המהווים 2,5% מאוכלוסיית ישראל, בעוד שעם קום המדינה אוכלוסיית הקיבוצים מנתה כ־7%. עיקר ייחודם של הקיבוצים הוא בכך שבניגוד לחברות קומונריות, קהילות שיתופיות או מדינות סוציאליסטיות אחרות, הקיבוצים מעולם לא התקיימו על הקצוות החברתיים, אלא תמיד הייתה ויש להם השפעה רבת היקף על החברה הישראלית בתחומי הכלכלה, החברה והתרבות.

דברי פתיחה בערב ההשקה של ״המיסתוריות של הקיבוץ״ השמיעו פרופ׳ חנוך דגן, מנהל מרכז אדמונד י׳ ספרא לאתיקה באוניברסיטת תל אביב ופרופ׳ רון חריס, מהפקולטה למשפטים באוניברסיטה. לאחר הצגת הספר הגיבו לגביו בהמלצות חמות, פרופ׳ אמריטוס אליעזר בן רפאל, חבר חניתה לשעבר, לסוציולוגיה ואנתרופולוגיה באוניברסיטת תל אביב, ד״ר אבי־טל מרגלית מהפקולטה למשפטים במכללת ספיר ופרופ׳ נתן זוסמן לכלכלה באוניברסיטה העברית בירושלים.

רן אברמיצקי סיכם את יחסו לקיבוץ באחד הראיונות לקראת צאת ספרו: ״אני חושב שאחד הדברים החשובים ביותר, הדימיון אם תרצה, דבר שתמיד יהיה סביבנו. רצונם של אנשים לשאוף ליצירת חברה בדרך שונה, דרך שתביא ליותר צדק. זהו החלק של ניסיון ויצירה אנושית. לכן אני אוהב קיבוצים ומה שהם מלמדים, ובלי להיות ציני, זו הדרך להרחיב את דמיוננו״.

על פי התכנית עומד לצאת תרגום בעברית של הספר, שהוא בהחלט מומלץ לקריאה על ידי קיבוצניקים בפרט ועירוניים ככלל.

קיבוצניקים, יש לכם חברת ביטוח משלכם.
לא כדאי לנסות אותה?

מחפשים ביטוח רכב או דירה?

תכירו את ביטוח חקלאי.
חברת הביטוח שהוקמה על ידי הקיבוצים, ונמצאת בבעלותם.
וזה אומר שאנחנו שלכם ותמיד בעדכם.
במחיר. בשירות. בתביעות.

התקשרו עכשיו לקבל הצעה.
שווה לבדוק אותנו

052-2306052

ביטוח חקלאי
כי בעצם זה שלך

www.bth.co.il

ביטוח חקלאי אגודה שיתופית מרכזית בע"מ. תנאי ההצטרפות בהתאם לתנאי הפוליסה ובכפוף להליכי חיתום. * תנאי המבצע: המבצע בתוקף עד ל-31.7.2019. בביטוחי רכב ודירה - לכל המצטרפים בתקופת המבצע תינתן ההנחה לפרמיה של שנה (לא כולל ביטוח חובה ורכבים מעל 3.5 טון). בביטוחי חיים ומשכנתא –ההנחה תינתן לכל תשלומי הפרמיה המשולמים במהלך תקופת המבצע. ביטוח חקלאי רשאית להפסיק ו/או לשנות את תנאי המבצע בכל עת לפי שיקול דעתה.

34 חברים חדשים התקבלו בכפר עזה

19 משפחות התקבלו בשבוע שעבר לחברות בכפר עזה, מתוכן 6 משפחות צעירות ו־13 משפחות מהשכונה הקהילתית. ב־2016 סומנה בקיבוץ מטרה – לקלוט 100 חברים חדשים ב־10 שנים לחברות מלאה. בשלוש השנים האחרונות התקבלו לחברות 40 משפחות צעירות ו־13 משפחות מהשכונה הקהילתית.

דוברת הקיבוץ ורדה גולדשטיין: "איחוד הסטטוסים מהווה אבן דרך חשובה בצמיחה הדמוגרפית בכפר עזה. הקליטה לחברות מלאה של בני קיבוץ ומשפחות צעירות והאפשרות שניתנה לתושבי השכונה להתקבל כחברים מן המניין, מאפשרת שיח ערכי 'באותה שפה' ושותפות גורל השומרים על הגרעין הקיבוצי ערכיו והמסורת שלו. בקיבוץ קהילה חמה ותומכת, המתמודדת בשני העשורים האחרונים עם מצב ביטחוני קשה. על אף הקשיים הביטחוניים נבנתה כאן קהילה חמה ואיכותית המבוססת על חוסן קהילתי וערבות הדדית".

קיבוץ פלך מצטרף למשקי המפרץ

אספת המשקים החברים במשקי המפרץ החליטה לקלוט את קיבוץ פלך כחבר בארגון והוא יהיה הקיבוץ ה־27 שמצטרף למשקי המפרץ

קיבוץ פלך עבר מספר גלגולים לאורך השנים. הקיבוץ נוסד על ידי גרעין נח"ל בשנת 1980 ועלה לקרקע בשנת 1983. בתחילת שנות התשעים יושב פלך על ידי עולים מברית המועצות אך מרביתם עזבו, ובראשית שנות האלפיים נקלע הקיבוץ למשבר קיומי ונותרו בקיבוץ 5 משפחות בלבד.

בשנת 2001 הוחלט על ניסיון נוסף לאכלוס הקיבוץ והוא הוגדר על ידי תנועת השומר הצעיר כיעד הגשמה לבוגריה. בשנים שאחרי ההחלטה הצטרפו לקיבוץ מספר גרעינים אליהם חברו קבוצות נוספות שאינן מבוגרי השומר הצעיר. בשנת 2007 התקבלו כ־20 חברי קבוצות חדשות לחברות, ונכנסו להובלת הקיבוץ במזכירות ובמוסדותיו השונים. מהלך זה פתח את הפרק הנוכחי בחיי הקיבוץ.

כיום מתגוררות בפלך כ־140 נפשות, מרביתם משפחות וצעירים בגילאי 25–45 וכ־65 ילדים ותינוקות. בינואר 2016 הוחל בקיבוץ מנגנון חדש של ערבות הדדית בתחומי הבריאות והחינוך. במסגרתו מממן הקיבוץ את מרבית הוצאות הבריאות של חבריו.

לקיבוץ מספר ענפים חקלאיים – רפת חלב משותפת עם קיבוץ אילון, לול פטם המהווה חלק מאינטגרציית הפטם של תשלובת מילואות, מטע אבוקדו ושטח גידולי שדה בעמק עכו. כמו כן, הקיבוץ מפעיל עסקים חברתיים, ובראשם המרכז החינוכי 'פרדס' אשר מעביר סדנאות וסיורים לתלמידים ומחנכים ברחבי הארץ. בענפים עובדים חברי הקיבוץ ושכירים.

דנה שלזינגר, מנהלת כספים וסחר במשקי המפרץ: "אנו שמחים על צירופו של קיבוץ נוסף למשפחת משקי המפרץ, ונוכחים שוב, כי הערבות ההדדית והקואופרציה חזקות במקומותינו מאי פעם. אני בטוחה שהשילוב של קיבוץ פלך בתשלובת יהיה מועיל לשני הצדדים, מודה לחברים שעשו מאמצים משמעותיים על מנת לאפשר את החבירה הזאת ומשוכנעת כי העתיד צופה לנו רק טוב".

כדורעף בפלך. בקיבוץ היום 140 נפשות

עומר מגל־שמיר, רכז המשק של קיבוץ פלך: "ברצוני לברך על החלטת אסיפת המשקים שהצביעה פה אחד בעד קבלתנו לחברות במשקי המפרץ. ולהודות באופן אישי ליהודה בכר, דנה שלזינגר ואון ברזילאי שקידמו את כל תהליך הקבלה שלנו בהרבה תשומת לב ואהבה ולגיורא מסד, ליאת פאר ושאול שילה שתמכו בנו ועזרו לנו לאורך כל הדרך, אני משוכנע שההצטרפות תסייע לפלך להמשיך את תנופת הפיתוח הקהילתית והעסקית בה הוא מצוי בימים אלו, ואנו תקווה שנדע לתרום את חלקנו לארגון."

ניר מאיר, מזכ"ל התנועה הקיבוצית: "מילואות ומשקי המפרץ הם ארגונים עסקיים המתנהלים ע"פ עקרונות הגישה הקואופרטיבית. ככאלה הם מוכיחים כל פעם מחדש כי הרווח הכספי אינו המניע היחיד לפעילותם. אני מברך את משקי המפרץ על קליטתו של קיבוץ פלך, שבאה בהמשך לקליטתו של קיבוץ כישור לפני כשנתיים. אני מקווה ומאמין כי בעתיד הלא רחוק תמצאנה הדרכים לשלב גם את הקיבוצים לוטם ותובל במארג האזורי האיתן של הגליל המערבי. זה אינו מובן מאליו... זה איננו צעד כלכלי גרידא, אך זו היא דרכה של התנועה הקיבוצית וזו כפי שהוכח, גם דרכו של האזור הייחודי הזה."

משתלת - בוקסר
את לרנר בע"מ

פרדס בוקסר - מושב בני דרום
(בפיקוח הגנת הצומח)

• שתילי אבוקדו - קיץ 2019-2020 •
• שתילי הדרים •
• שתילי זית •

המשרד: הרצל 208, רחובות
הזמנות: שרית 050-2119920 • יאיר 050-5335590 | פקס: 08-9470561
כתובת מייל: boxeretlerner@outlook.com

יום פתוח | רביעי 19.6.19 | 19:00-13:30

סייבר, משחקי ריגול ומערכות מידע ניהוליות נפגשים באחוה

אחוה הסטארט-אפ של האקדמיה מזמינה אתכם ליום הפתוח להשתתף במשחק ריגול חוויתי ולשמוע הרצאות מרתקות על סייבר, ביג דאטה, ורכב אוטונומי ולקבל פרטים על מגוון מסלולי הלימוד.

14:00 – 13:30
פרופ' מרק לסט | מנהל המרכז האוניברסיטאי למדעי הנתונים באונ' בן גוריון
על מדעי הנתונים, נתוני עתק ולמידה עמוקה

14:30 – 14:00
מר יוסי שביט | CISM מנהל יחידת הסייבר מגזר תעשייה משרד להגנת הסביבה
סייבר במערכות OT , ICS ו-SCADA

15:00 – 14:30
ד"ר רונית פוקס | ראש מחלקת אלגוריתמים בחברת הסטארט-אפ Arbe Robotics
רכב אוטונומי- מחלום למציאות

19:00 – 15:00
שם קוד: "אחוה"
משחק ריגול דיגיטלי ברחבי הקמפוס בעזרת אייפדים ואפליקציות מתוכמות

להתאמות נגישות
negishoot@achva.ac.il

ייעוץ והרשמה עם הטבות לנרשמים במהלך כל היום
למידע ופרטים נוספים
new.achva.ac.il | *3622
ייתכנו שינויים

נפתחה תחנת רכבת בקרבת המכללה
חדש!
קרית מלאכי יואב
לרשותכם, קווי אוטובוס למכללה

המכללה האקדמית
אחוה
הסטארט-אפ של האקדמיה

"נפגשים בשביל ישראל" - הגשמת חלום

חברות כל השביל, תמונת סיום

דני נהב, חבר קיבוץ הזורע, סיים מסע של שמונה שבועות ב"שביל ישראל", מסע שהוקדש להיכרות עם קהילות ישראל. נהב: "המשמעות העיקרית עבורי הייתה ביציאה מאזור הנוחות שלי והתנתקות של חודשיים מהרגיל והשגור. זהו מבחן אישי לא פשוט שזכיתי לעמוד בו"

בזמן האחרון נעלמת לנו. איפה היית?

"ב־18 בפברואר יצאתי לדרך לאורך שביל ישראל וב־16 באפ־ריל סיימתי באנדרטת אסון המסו־קים שליד שאר ישוב. הלכתי ברגל במשך 8 שבועות ועוד יומיים, כאשר מדי פעם קפצתי לגיחה קצרה הבי־תה".

איך עלה לך הרעיון להצטרף למסע שכזה?

"לפני כעשר שנים יצאתי לרא־שונה, יחד עם אשתי גליה, ליום אחד בשביל. היה זה מזכרון־יעקב דרך הר חורשן לבת־שלמה. מהפעם הרא־שונה הזו מאוד אהבנו את הפורמט והמשכנו ללכת ימים בודדים בש־נים שלאחר מכן. בשנים האחרונות הלכתי קבוע ביומיים של חופשת פורים ביחד עם חבר. זה יצא כל פעם באיזור אחר בדרום ואז החלט־תי שכשאצא לפנסיה אפנה חודשיים לטובת השביל".

רגע, זה הפורמט שהולכים בקבוצה קטנה, כל פעם קטע או שניים?

"ממש לא! אני הצטרפתי למפעל נפלא שנקרא 'נפגשים בשביל יש־ראל', שנוצר לפני 14 שנים על ידי רעיה ויוסי אפנר מטבעון לזכר בנם אבי שנפל באסון המסוקים. נקרא גם 'אבי בשביל ישראל – אפשר ביחד בשביל ישראל'".

אז איך זה הולך? אתה יכול לתאר סדר יום?

"כל בוקר מתכנסים בשעה 07:00 (במדבר, במסלולים ארוכים מק־דימים לשעה 06:00) למעגל בוקר במסגרתו נאמרים דברים לגבי המ־סלול וההתארגנות אך לב המפגש הוא באזכרה של נופלים במערכות ישראל. כאשר נרשמים למסלול אפשר לבקש לצעוד ביום מסוים לזכר מישהו מיקיריך שנפלו במ־ערכות ישראל. (מצורף צילום של מעגל בוקר)".

לפני שנמשיך בתיאור סדר היום. אתה יכול להביא דוגמא?

"בכל בוקר מזכירים בראשונה שמות של נופלים באסון המסוקים ואחר כך שמות נופלים בשאר מע־רכות ישראל. כך לדוגמא, כל שנה ישנה חבורה של טייסים מקורס טייס מספר 69 שמקדישים יום אחד של הליכה בשביל לזכרם של 5 מבו־גרי הקורס שנפלו, וביניהם גם את שמו של גדי קליין, אחיה של גליה, שנפל במלחמת יום הכיפורים במה־לך טיסת מסוק לחילוץ טייס בשטח הסורי".

ולאחר מעגל הבוקר פשוט מתחילים ללכת לאורך הסימון של שביל ישראל?

"לא בדיוק. ראשית, לא הולכים ממש את כל השביל, אלא קטעים נרחבים ממנו, בצד קטעים החורגים מהשביל. כך לדוגמא הלכנו השנה כמה ימים בגליל העליון המערבי – נחל געתון, נחל כזיב – היכן שה־שביל לא קיים, אך חזרנו אליו בהר מירון. חשוב לציין שכל יום מלווה בהדרכה של מדריך ידיעת הארץ מטעם קק"ל.

"אך השוני העיקרי בין הליכה קו־נבנציונאלית בשביל לבין המסגרת בה הלכתי הוא בכך, שהמסע עומד בסימן מפגשים ומעגלי שיח. השנה הנושא שהיווה את חוט השני לאורך השביל היה 'שורשים', והוקדש להיכרות ודיון בכל שקשור לקהילות ישראל. כך מצאנו את עצמנו מדי יום מתכנסים במהלך ההליכה במ־עגלים של 8־10 אנשים לדיון מונ־חה והיכרות בינינו היושבים במעגל כמו גם להיכרות עם אחת הקהילות, ובסיומו של יום נפגשנו עם אנשים שהרחיבו את הדעת בתחום. לדוג־מה, ביום שנגע בקהילה הבולגרית זכינו לפגוש על תל חדיד שבשפלה את מוני מושונוב, את ההיכרות עם הייקים עשינו בעזרת רוביק רוזנטל, וכשעברנו ליד נווה שלום, נפגשנו בחורשה הסמוכה לישוב עם בועז כיתאין, ששכל את בנו תום באסון המסוקים והציג בפנינו את האני מאמין שלו הקשור לחייו ביישוב משותף ליהודים וערבים המאמינים בדו־קיום".

טוב, הבנתי שיש תכנים. אבל איך כל זה מתארגן? כל יום סחבת את כל הציוד על גבך? מה עם אוכל?

"אחת הסיבות הטובות להצטרפו־תי ל'נפגשים בשביל ישראל', היא שאני כבר לא בכושר של הצעירים שהולכים את כל השביל כולו עם הציוד על גבם, מטמינים מים בנגב ולא מוותרים על מטר אחד עד שמ־שלימים את המשימה. אחד הבנים שלי אמר, שהמסגרת בה אני הולך היא ממש כמו 'טיול שנתי למבוג־רים...'. כל בוקר מעמיסים את הציוד על עגלה מיוחדת, יש שני רס"פים שמעבירים את הציוד לחניון הלילה, דואגים לכך שיהיה גנרטור וכלי בי־שול וכל מה שצריך בסוף יום הלי־כה. מי שמגיע עם רכב זוכה להסעה בסוף היום בחזרה לחניון הבוקר".

ומה על אוכל? כל אחד דואג לעצמו?

"מי שבא ליום אחד לרוב מתאר־גן עצמאית עם אוכל מהבית, אבל כאלו כמוני שהלכו לאורך ימים רצופים מצטרפים לארוחות משו־תפות, כאשר משלמים 15 ש"ח לטובת מצרכים לארוחות בוקר וצהריים (יושבים במעגל וכל אחד מוציא חלק מהמצרכים) ו־15 ש"ח במידה ורוצים לקחת חלק בארוחת ערב משותפת – מרק חם, שקשוקה, סלט, תפוחי אדמה וכדומה. נדמה שאוכלים ללא הפסקה ולכן יש מי שאמר שצריך לשנות את השם מ'צועדים בשביל ישראל' ל'סועדים בשביל ישראל'".

אתה רוצה להגיד לי שישנת בלילה בחוץ ולא באיזה צימר לאורך השביל?

"ממש כך! בחודשיים האחרונים ישנתי, פרט לימים שקפצתי הביתה, בשק שינה ולרוב באוהל הקטן שלי. מסתבר שהכול בראש ושמתרגלים לישון על מזרן דק, בתוך אוהל צפוף ולא כל כך להתרחץ... מסתגלים גם לריח כי כולם במצב דומה..."

אני מבין שצעדת את כל השביל אבל אפשר גם להצטרף רק לחלק ממנו?

"אני בחרתי להשתייך השנה למה שנקרא 'חבורת כל השביל', שכללה בעיקר בנות דתיות צעירות ומספר בחורים בגיל פנסיה. עם זאת ניתן, ויש רבים שעושים זאת, להצטרף למספר ימים בלבד. רבים מנצלים

מעגל בוקר. הצילומים באדיבות דני נהב ואתר "נפגשים בשביל ישראל 2019"

דני נהב בעליה בנחל עופרן

את המפעל לטובת הליכה בקטעים של השביל בדרום, היכן שיש קושי ללכת לבד, אבל רבים גם מגיעים לימים בודדים במרכז ובצפון. כך זכיתי שחלק מבני משפחתי צעדו איתי יחד באחד הימים מכפר חסידים לטבעון, ושתי בנות כיתה שלי מהזורע הצטרפו למסלול מהמוחרקה עד יגור".

איפה נרשמים?

"לשנת 2019 כבר אי אפשר להירשם, כי המסע הסתיים. המסע ה־15 צפוי להתחיל אי־שם בפברואר 2020. בינתיים אני ממליץ להיכנס באינטרנט ל'נפגשים בשביל ישראל 2019', שם ניתן לראות את תכנית המסע לפי ימים (מהיכן להיכן, דרגת קושי, נושא היום, מפה מצורפת וכדומה). כמו כן מי שרוצה לעמוד קצת יותר על אופיו של המפעל מוזמן להיכנס לתמונות שנמצאות באתר לפי סדר ימי ההליכה".

מה אתה יכול להגיד שהיה הערך העיקרי לו זכית בהשתתפות במסע הזה לאורך חודשיים ימים?

"מעבר למפגשים מרתקים עם אנשים רבים מכל גווני החברה הישראלית – צעירים, מבוגרים, דתיים, חילוניים, משפחות עם ילדים וכדומה – המשמעות העיקרית עבורי הייתה ביציאה מאזור הנוחות שלי והתנתקות של חודשיים מהרגיל והשגור. זהו מבחן אישי לא פשוט שזכיתי לעמוד בו ושהוסיף לביטחון שלי להתמודד עם אתגרים מסקרנים אך גם לא פשוטים. התחושה בסיום המסע, שיכולתי לאתגר הייתה נפלאה. מעבר לכך צברתי במשך אותם חודשיים חוויות בעוצמה יוצאת דופן, נחשפתי לנופים נפלאים של ארצנו בשנה של פריחות וזרימות נדירות, הכרתי אנשים מעניינים ונותר בי כוח ורצון להמשיך וללכת בשביל. (ראו תמונה שלי עולה את מעלה עופרן בדרך לכרבולת. לא קל!)"

אז באמת, לסיום - איך ההרגשה אחרי הגשמת החלום והאם תחזור ל"חבורת כל השביל" גם בשנה הבאה?

"אין ספק, שיש כעת מעט תחושת ריקנות. מאידך החזרה לשיגרה היא נפלאה. יש משהו נעים ונוח בשינה על מיטה, בישיבה על אסלת בית שימוש, בנוכחות של גליה לצידי כל יום, בהליכה בלי תרמיל ומקלות. עם זאת אני מקווה בשנה הבאה להשלים מספר קטעים שלא עשינו השנה בגלל ימי גשם וקטעים נוספים שיהיו שונים מאלו שהיו בתכנית השנה".

מסר לסיום?

"כל ניסיונותיי 'לפתות' חברי קיבוץ להצטרף אלי ולהכיר את המסגרת המיוחדת של 'נפגשים בשביל ישראל' כמעט ולא צלחו. אני מאמין שיש לא מעט חברים בקיבוץ שאוהבים ללכת בשבילי ארצנו ושהמסגרת הזאת מאוד מתאימה להם ותקוותי שחלק מהם יירשמו בשנה הבאה, גם אם לא לכל השביל אז לפחות למספר ימים. זו הזדמנות ייחודית להכיר את נופי ארצנו יחד עם הכרת החלק הטוב של הנוף האנושי המגוון שחי איתנו יחד בארץ הזאת.

להתראות בשבילי ישראל בכלל וב'נפגשים בשביל ישראל' בשנה הבאה בפרט."

הריאיון פורסם בעיתון "בשער" של הזרע. ביקשנו וקיבלנו אישור לפרסם גם אצלנו. שאל וגם השיב - דני נהב עצמו

אמנות עממית קיבוצית

קיר פסיפס המשפחות בהעוגן

קיר "הדורות והמשפחות" של הקיבוץ, נעשה כיצירה קולקטיבית, מחווה לחג ה־80 של הקיבוץ. הקיר ובו 212 אריחי פסיפס, מוצב במרכז המתחם הציבורי וכולו אומר שיר הלל לחברי הקיבוץ לדורותיהם

יובל דניאלי

האמנות היהודית פיתחה ושיכללה את המושג "אמנות העממית" מסיבה הלכתית ידועה שמקורה בציווי: "לא תעשה לך פסל וכל תמונה" המוזכר בספר שמות. תרבות יהודית מפתחת לאורך הדורות אלטרנטיבה יצירתית לצו האוסר, שעיקרה פיתוח הכתב (קליגרפיה ואורונומנטיקה אומנותית), רקמות, מגזרות נייר של מוטיבים יהודיים קלאסיים, ותשמישי קודש ויודאיקה למיניהם. האמנות העממית היהודית, ובעיקר זו בגולה, שמה דגש על קישוטיות לרוב נעדרת שם יוצרה. היא פונקציונאלית ומיועדת לשימוש ומסחר כחלק מהפרנסה הביתית (רוקמות התחרה כדוגמא). בשנת 1906 מקים בוריס שץ בירושלים בית מדרש למלאכות ואומנות בשם בצלאל. הכוונה הייתה לשמר את תרבות היצירה העממית של שבטי ישראל הפזורה בתבל, להביאה לבצלאל ובאמצעות בעלי המלאכה לשחזרה (צורפים, אורגים, סתתים, חרשי הברזל, מרקעי נחושת, מגלפי עץ, קדרים, יוצרים במגזרות נייר וכו'). מה שנוצר הוצג למכירה כיצירה אמנותית עממית אותנטית.

המשותף ביצירות האלה הוא פשטותם, הנאיביות והמסר הישיר הגלום בהם (מסורת יהודית והתחדשות ציונית־חלוצית. תיאור מקומות קדושים כמו קבר רחל והכותל המערבי ומאפיינים מהמזרח הארץ ישראלי, דקלים, גמלים וכו') והיכולת למכור אותם ולהתפרנס מעמל היצירה העממית הזו.

במקביל לאסכולת בצלאל ולימים אף זו של "משכית", מתפתחת אמנות עממית חלוצית מבית היוצר של התנועה הקיבוצית וההתיישבותית. "לוח המודעות בחדר האוכל הקיבוצי נהפך לשדה־יצירה מתחלף (אפמרה – בר חלוף), פלטפורמה לשגשוגה של יצירה עממית קיבוצית שבאה לקשט את המרחב הציבורי באמצעות מודעות לאירועים וחגים. חלקם בוצעו בטכניקות שהתכתבו עם המסורת היהודית העממית לדורותיה (מגזרות נייר כדוגמא). וחלקם היו אף שאולים מעולם המהפכה הסוציאליסטית. בקיבוצים ידעו את שמות מעצבי הכרזות והמודעות. יוצריהם לא היו אלמוניים בקהילה. להפך "מודעה יפה זיכתה את מבצעה בשבחים. יוצרי המודעות הנאות היו לחלק מיוצרי התרבות המקומית, כמו המלחין, הנגן, המקהלה, הרקדנים, או הבמאי. רובם התייחסו למלאכת ההשתתפות התרבותית, כהובי, כתרומה לתרבות הבית המקומית בשעות הפנאי שלאחר יום העבודה. במקרים מיוחדים הופקו פרויקטים יצירתיים בתחום האמנות הפלסטית בהשתתפות כלל הקהילה.

בשעתו הזכרתי בכתבה ב"הזמן הירוק", כיצד חברו חברי גבעת ברנר בשנת 1935 לפרויקט צביעת שרטוטיו של אריה (מאירהוף) צחור להגדת הפסח הראשונה של הקיבוץ.

לפני כמה שבועות התקשר אלי ישראל פוקס מקיבוץ העוגן והזמין אותי להגיע להעוגן, לראות את קיר "הדורות והמשפחות" של הקיבוץ, שנעשה כיצירה קולקטיבית, מחווה לחג ה־80 של הקיבוץ. "כדאי לך להגיע ולראות יצירה קיבוצית משותפת מרשימה. תגיע לחזות כיצד נרתם הקיבוץ למשימה האמנותית, ממש מרגש"! ישראל פוקס מהלל ומשבח בפני את מה שהופק ונעשה. אחרי הזמנה שכזו הגעתי באחת השבתות להעוגן. נעמדתי מול הקיר המעוצב בסמלי המשפחות

קיר הדורות והמשפחות בהעוגן

הממוקם על גבי הקיר המערבי של הכל־בו. כולי התרשמות ולמען האמת גם התפעלות, מהמעשה היצירתי המשותף הזה, בימים בהם היצירה המשותפת איננה מובנת מאליה. הקיר בגודל של 45 מ"ר מוצב במרכז המתחם הציבורי לא הרחק מחדר האוכל וכולו אומר שיר הלל לחברי הקיבוץ לדורותיהם. הקיר מורכב מ־212 אריחי פסיפס בגודל של 45X45 ס"מ כ"א. על הצד האמנותי – טכני פיקחה מיכל חומסקי מקיבוץ שריד עם מלא הידע והניסיון שלה בתחום זה. ישראל מדגיש בפני ש־ 30 חברים השתתפו באופן ישיר בעשייה מלבד המשפחות שהכינו את אריחי המשפחה, שכללו לפעמים שלוש דורות. כוחו של הקיר הוא בצוותא. במכלול העשוי בהומוגניות חומרית ועיצובית בו השלם מעפיל על סך מרכיביו. לחברים הוגשו אריחי קרמיקה צבעוניים והם בהדרכה מתאימה שברו אותם לחתיכות ומהן הרכיבו את סמל המשפחה. היפה בעשייה האמנותית הזו, שרובם של אלה שעסקו במלאכת הרכבת פסיפס המשפחות לא באו מתחום היצירה. בעזרת "מומחים" בעלי ידע ורצון טוב התגברו על מחסומים ויצרו את היש המרשים. ישראל גאה בצדק על המוצר המוגמר. מדברי ברכתו בטקס החגיגי של חנוכת הקיר למרגלות "קיר המשפחות" אני מצטט: "אני רואה את הקיר משמש כמוקד התכנסות ועוגן חינוכי לילדי הקיבוץ שכבר שואלים את הוריהם מי שייך למשפחה הזאת, ולמה משפחה אחרת בחרה סמל כזה או אחר. מייחל שחזון הקיר המיוחד הזה יצית את סקרנותם של מבקרים, ויחבר אותנו ואת הדורות הבאים ליצירה משותפת שחוללו המשפחות שהחלו להדביק את העוגן לתמונה אחת לפני 80 שנים".

ישראל מספר שהתגובות של חברי וילדי הקיבוץ היו נלהבות ומרגשות. קיר פסיפס המשפחות בהעוגן איננו בודד. בעוד קיבוצים קיימות דוגמאות כאלה ואחרות המוצבות במרחב הציבורי שאפשר להגדירם כאמנות עממית קיבוצית.

"התנועה הקיבוצית תמשיך ללוות ולטפח את תנועות הנוער הציוניות בחו"ל, בדגש על הבונים דרור בדרום אפריקה"

מזכ"ל התנועה הקיבוצית יצא לביקור בקהילה היהודית בדרום אפריקה והנהגת הבונים דרור בקייפטאון: "משוכנע שעם קצת עזרה מן המוסדות בארץ, תמצא הקהילה את דרכה ותמשיך להיות, כפי שהייתה מאז ומעולם, משענת חזקה ויציבה לפיתוחה ומיצובה של מדינת ישראל"

ניר מאיר עם הנהגת הבונים דרור בדרום אפריקה: "זריקת מרץ וחיזוק משמעותי לקשר ההיסטורי בין התנועה הקיבוצית לקהילה היהודית בדרום אפריקה"

עם בשנה יוצא מזכ"ל התנועה הקיבוצית לסיור בקהילות היהודיות בעולם, בהן פעילות תנועות הנוער שלנו. מועד הסיורים הללו הוא לרוב סביב המועד בשנה של "יום ירושלים" הנחגג ומצין בקהילות היהודיות בגולה.

השנה, התמקד הסיור בקהילה היהודית בעיר קייפטאון בדרום אפריקה. תנועת הבונים בדרום אפריקה היא תנועת נוער גדולה חזקה ומשפיעה מאוד. בין בוגרי הבונים דרום אפריקה, נמנים כאלו שהקימו את הבסיס לכלכלת ישראל כמו למשל פרופסור סטנלי פישר, שכיהן כנגיד בנק ישראל, המיליארדר מוריס קאהן, מקסין פסברג, מנכ"לית חברת אינטל ישראל וסגנית נשיא אינטל העולמית לשעבר ועוד. הביקור היה בהזמנת הפדרציה הציונית בקייפטאון ולווה על ידי שליחי התנועה – דני אדינו אבבה ודשי חוסיד.

הביקור כלל מפגשים רבים עם ראשי הקהילה בקייפטאון ואנשים משמעותיים הפועלים למען ישראל, ובין היתר תפילת שישי המונית בבית הכנסת המרכזי בקייפטאון, בהובלת החזן הראשי לצה"ל, סגן אלוף שי אברמסון וציון יום ירושלים בבית הכנסת "גרדן שול" בקייפטאון בהשתתפות אלף יהודים נרגשים. בראשית הערב ברך ניר מאיר את חברי הקהילה בשמם של חברי 257 קיבוצי התנועה הקיבוצית, והבטיח כי התנועה הקיבוצית תמשיך ללוות ולטפח את תנועות הנוער הציוניות וההתמודדות מעוררת ההשראה בחו"ל, בדגש על הבונים דרור בדרום אפריקה.

מטרות הביקור היו נושא השליחות בדרום אפריקה על רקע התרסקות מטבע הראנד והמצב הכלכלי, מפגש אידאולוגי עם הנהגת הבונים דרור שעסק גם בסכסוך המתמשך עם תנועת דרור ישראל של הקהילה עם תנועת ה־BDS. הקהילה היהודית בקייפטאון עוברת ימים לא פשוטים. לאחר סיום האפרטהייד וחילופי השלטון, עזבו רבים מחברי הקהילה המבוססים יותר לאוסטרליה ולקנדה – רובם, ולישראל – מיעוטם. האינפלציה הגבוהה, האבטלה הקשה והאפליה המתקנת כלפי השחורים "ממיסות" את נכסי הקהילה, ומצבה הכלכלי הורע בעקבות היחלשותו של הראנד לעומת הדולר. המצב החדש הזה מכביד על הקהילה בקיום מוסד השליחות הקהילתית, הם חשים שהם זקוקים ממש לשליחות הזו, אך מתקשים כרגע לממן אותה על פי המפתח המקובל. הם זקוקים ל"כתף חמה" מישראל והסוכנות היהודית, אך לתחושתם אינם מקבלים אותה.

שירי מדר, מנכ"לית הבונים דרור: "הקהילה היהודית בדרום אפריקה היא קהילה הקרובה ללבי וזכיתי להכיר בקהילה זו ערבות הדדית וחום אנושי בקשר שלה איתנו, הבונים דרור והתנועה הקיבוצית .לתנועת הבונים דרור יש את המחנה הכי גדול שלה בקהילה זו והוא מונה כל שנה בין 600 ל־850 משתתפים .בשיתוף עם המחלקה לפעילות בתפוצות, וראשת המחלקה גוסטי יהושע ברוורמן, והפדרציה הציונית קיימנו קונצרט מדהים וחשנו תחושה של התרוממות רוח, חיבור לקהילה ויחס חם כלפינו .ביקורו של ניר עורר התרגשות רבה והכרת תודה. זה היה ביקור שייחרט לחגוג עם הקהילה היהודית את יום ירושלים. התקבלנו בחום רב ומצאנו קהילה חזקה ומגובשת, המתמודדת בימים אלו עם קשיים לא מבוטלים. אני משוכנע שעם קצת עזרה מן המוסדות בארץ, תמצא הקהילה את דרכה ותמשיך להיות, כפי שהייתה מאז ומעולם, משענת חזקה ויציבה לפיתוחה ומיצובה של מדינת ישראל."

התנדב לשנת שירות יא תיכוניסט!

כ־800 תלמידי י"א מכל קצוות הארץ הגיעו לשני ירידי חשיפה לשנת השירות שהתקיימו בחודש מאי במזרע ובדורות. בסוף הירידים היה ניתן לשמוע את המשפט "עד היום לא חשבתי שאני רוצה לעשות שנת שירות, ועכשיו מרגישה שאני חייבת להכיר עוד"

יריד שנת השירות: "אנו מזמינים את מדריכי הנעורים ומנהלי החינוך להמשיך וללוות את תהליכי המיון"

בטרה לאפשר למתמיינים לשנת השירות לחוות שנה משמעותית עבורם ועבור המסגרת בה הם יפעלו, מקיים אגף החינוך בתנועה הקיבוצית מזה מספר שנים ירידי חשיפה לשנת שירות במהלך חודש מאי – יריד צפוני ויריד דרומי. השנה התקיימו ירידי החשיפה לשנת השירות בקיבוצים מזרע ודורות, ולקחו בהם חלק כ־800 תלמידי כיתה י"א, 200 ש"שינים שהציגו את מסגרות שנת השירות בהם הם זוכים לפעול בשנה אליה התנדבו, וכ־100 מדריכי נעורים, מנהלי חינוך ונציגי המועצות האזוריות.

את ההתכנסות בירידים פתחה ראשת אגף חינוך, דבי ברא"ס, ובדבריה הדגישה ש"היום הזה, והמידע אליו תחשפו במהלכו, מסמנים עבורכם את תחילתו של מסע בירור ולמידה אישיים, אשר בסופו תזכו לבחור מה נכון עבורכם. ה"waze" שתדרשו להפעיל חייב להיות מדויק ליכולות שלכם, למקומות בהם תחוו משמעות והצלחה, ופחות להיות מושפע מ"תנועת העדר" השולחת אתכם עם החבר'ה למשימות הפופולריות שלא בהכרח נכונות לכם. על מנת לצלוח את משימת ההתמיינות אל תישארו לבד!! היעזרו במדריכים, במבוגר שידע ללוות את התהליך שלכם, הכירו את האפשרויות השונות, ובחרו בשכל מקום אליו תגיעו, בחרו להעניק מעצמכם!"

בהמשך הציג רז ברוד, מצוות שנת שירות בתנועה הקיבוצית, את שלבי תהליך המיון לשנת השירות והאפשרויות השונות והזמין את הנוכחים למערכת המידע המקוונת של שנת השירות, בו יוכלו ללמוד ולהרחיב את הידע על המשימות והמקומות השונים. רון ויצנר ממחלקת הנח"ל הציג את מסלול הנח"ל, ונוקי גולדפישר, ממחלקת ביטחון, חיברה את הנוכחים לתהליכי המיון לקראת השירות הצבאי.

ביריד שנת השירות זכו בני הנוער להכיר את סוגי המשימות השונות: כפרי נוער, פנימיות, מסגרות לאנשים עם צרכים מיוחדים, התיישבות וגופים ירוקים. במהלך היריד התקיימו שיחות בין השי"שינים לתיכוניסטים, שיחה אמיתית שאפשרה לבני הנוער לחוש את ההתרגשות של בוגרי שנת השירות בבואם לתאר עד כמה השנה משמעותית עבורם, מה מייחד את המשימה שלהם ומה הם זוכים לקבל מעצם הבחירה להעניק מעצמם. ביריד לקחו חלק גם מכינות, תנועות נוער וארגוני נוער. מחלקת שנת השירות מעודדת את בני הנוער לבחון את האפשרות לצאת לשנת י"ג גם במסגרת גופים משלחים נוספים, וזאת מתוך הבנה כי מכסת התקנים של התנועה הקיבוצית אינה יכולה לתת מענה לפונים הרבים המבקשים להתמיין, ומתוך ידיעה שלשנה זו יש חשיבות וערך לכל נער ונערה ולכן חשוב להרחיב את מגוון האפשרויות לשנה זו.

את החוויה היטיבו לסכם משתתפי הירידים במילים הבאות: "מרגיש כמו היום הראשון של העתיד", "עד היום לא חשבתי שאני רוצה לעשות שנת שירות, ועכשיו מרגישה שאני חייבת להכיר עוד" ו"היה יום חיוני ביותר". אנו מזמינים את מדריכי הנעורים ומנהלי החינוך להמשיך וללוות את תהליכי המיון, להיות שם בשביל בני הנוער ולראות בצוות שנת השירות כתובת בכל עת.

סנא
מתוכניות הטלוויזיה

מתקשרת • פותחת • בקלפים • קפה ותמונה

סנא קומא היא ללא ספק,
המיסטיקנית מספר אחת בארץ.
פוליטיקאים בכירים, אנשי עסקים מצליחים, דוגמניות, ספורטאי צמרת, בני אדם מכל רחבי הארץ (וגם מחוצה לה) - כולל כולם פוקדים את המבנה הצנוע ביפו שם סנא המיוחדת קוראת בקפה, פותחת בקלפים, מביטה אל תוך הנשמות ומנבאת את העתיד.
החיים המודרניים מעמיסים עלינו לעיתים קרובות מחשבות טורדניות,דאגות, חששות והרבה אי-ודאות. סנא-בדיבורה הרגוע, עיניה החכמות ועוצמתה השקטה-מסירה קללות וכישופים, מספקת ברכות להצלחה בכל התחומים, רוקחת שיקויי אהבה ומעניקה לאדם היושב מולה את הכוחות לנתב את חייו אל המסלול הנכון עבורו, והכל בדרכה המיסטית והמיוחדת.
רשימת ההצלחות של סנא ארוכה ומרשימה, ולא בכדי יש לה מעריצים רבים החוזרים אליה שוב ושוב על-מנת לדעת מה צופן להם העתיד.
את המתנה הנדירה ירשה סנא מסבתה, שגם היא סייעה לבני אדם רבים.

שד' ירושלים 96 יפו | שעות קבלה: 08.00 - 19.00
050-5333150 | 03-6831402

על "מרדף בין פרדסים", ספרו של מעוז חביב

קראתי את הספר "מרדף בין פרדסים" בשקף ובעניין רב ואני בטוחה שהקוראים מבני הנעורים ייהנו ממנו הנאה רבה!

אהובה שחר

הספר משקף בפני הקורא את ההוויה הישראלית בימי ראשית המדינה מנקודת ראותם של בני מושב ותיק. (העלילה מתרחשת בשנים 1953־1954) האירועים הם היסטוריים, נער שיקרא את הספר ילמד עובדות היסטוריות על היישוב בארץ לפני קום המדינה ובשנים הראשונות לאחר קום המדינה. על חומר הנפץ מתירס שהמציא חיים ויצמן לבריטים, על הסליקים שהיישוב היהודי החזיק בימי הבריטים, על המעברות של שנות ה־50 ועוד.

יש מדינה ויש משטרה. אבל, אם מתוך הרגל של החיים לפני קום המדינה ואם מפני שאין עדיין בכוחם של מוסדות המדינה החדשה לפתור בעיות (המעברות, המסתננים) – בני המושב מוצאים את עצמם פותרים את הבעיות בעצמם: עוזרים לאנשי המעברות בשיטפון, רודפים אחרי מסתננים, וגם שומרים על שטחי אדמתם לאחר שהוחלט להפקיע מהם אדמות לטובת בניית שיכונים לתושבי המעברות.

"מרדף בין פרדסים" יקנה לו מקום מכובד בין הספרים לבני הנעורים וזאת בעיקר משום שהוא הצליח להיכנס כניסה נכונה ואמינה לעולמם של מתבגרים שבו יש רצון עז להכרת העולם הסובב, שמחה להרפתקאות, התרגשות על כל חידוש ושינוי שמתרחש בחייהם ורצון להוכיח את יכולתם מול המבוגרים. גיבורי הסיפור הם בני 11־13. הקונפליקטים של בני הגיל הזה, בין מה שהם רוצים ויכולים לבין מה שמותר או אסור להם. התסכול הנוצר בקרבם בגלל הפער בין ההרגשה והידיעה שהם בעלי יכולת (לירות, לרכוב על סוס, לרדוף אחרי מסתננים), לבין הצורך וההכרח להישמע למבוגרים. הנערים קולטים מהר יותר מן המבוגרים את המתרחש, הערנות שלהם לאירועים גבוהה יותר מזו של המבוגרים. לא פעם, הם יודעים יותר מן המבוגרים, אך אין הם מורשים לפעול. הם פועלים בכל זאת, ללא רשות, ויש בזה משום הגשמת חלום של כל נער מתבגר!

בפתח הספר מתגנבים הילדים לסליק כשהם מקפידים שהמבוגרים לא יגלו אותם ושומרים על הסוד ביניהם. הוריהם מגיעים לסליק יחד עם המשטרה והתנהגותם מגושמת לעומת זו של הילדים. ההורים פותחים את דלת הסליק ברעש גדול, בעוד שהילדים הצליחו לעבור דרך החלון, ולהיכנס לסליק כמעט ללא מאמץ. כשהילדים מזהים לפני המבוגרים את גניבת הסוסים ע"י מסתננים, הם פותחים במרדף. יחד עם זאת, הם מודעים לכך שהם יזדקקו לעזרה בהמשך המרדף, לכן הם משאירים אחריהם סימנים ועקבות ומחכים לעזרת הוריהם ולעזרת המשטרה. השילוב של יוזמה עצמית של הילדים עם צפייה לעזרת המבוגרים נותן תחושה של אמינות לעלילה.

הסיפור ממחיש את חשיבות ה"ביחד" בגיל הזה, החשיבות של קיום קבוצה חברתית וההשתייכות אליה. יש בקבוצה ויכוחים ומחלוקות, אבל קיום ה"ביחד" הוא מרכזי וחיוני בחייהם. לאורך העלילה יש התפתחות ביחסים בין המבוגרים לנערים. לאחר שמתרחשות גניבות במושב מאשרים האבות לבניהם ללמוד ירי . אמנם, רק ברובה טוטו, אבל המטווח מהווה טכס חניכה של ממש! זו הכרה בכניסתם לעולם המבוגרים!

"אבן, היו אלה ימים של אושר. ימים בה מאושרים, שלא רבים זוכים לשכמותם בצעירותם." (עמ' 101) הדברים הללו נאמרים ע"י המספר בסיום הפרק בו מקבלים הנערים סוסים ואף דוהרים עליהם לראשונה.

במה התבטא האושר? בחברותא של הילדים, בגילוי של כל דבר חדש שבו יכולים הנערים להוכיח שהם גדלו והם ראויים להערכה. האושר לא התבטא בחיים קלים או משעשעים. יש בספר נוסטלגיה וגעגועים לימי הנעורים האלה, אבל בלי לטייח את הקשיים והתסכולים שהיו גם הם חלק מתהליך התבגרותם. אמנם ההתבגרות בדור המעבר של ימי ראשית המדינה, הייתה אחרת, מהירה יותר, משום שאנשי המושב הזדקקו לעזרתם של הילדים (אם כי הילדים עצמם מרגישים מופלים לרעה לעומת הנערים בתקופת הפלמ"ח) אבל התופעות אופייניות לגיל הנעורים בכל מקום ובכל תקופה.

בקריאת הספר מצאתי את עצמי נזכרת בסיטואציות מקבילות מימי נעורי, אף על פי שימי נעורי שלי לא דמו כלל וכלל לחיי הנערים האלה. התופעות של ילדים מתבגרים, הסיטואציות הנוצרות ביחסם למבוגרים – דומות.

בני המושב ונערי המעברה

פרשה מרכזית בספר היא פרשת הקשר של בני המושב עם הנערים מן המעברה. בתחילה יש ניכור של אנשי המושב לבני המעברות, הרגשת זרות ואפילו התרחקות. כשמפגינים את האנשים אל המושבה ישנו תיאור המשווה בין המפונים לבין הסוסים שהובלו לפני כן באותה משאית. היחס משתנה והופך להערכה, כשיחזקאל צאלח ודניאל דניאלי משחקים עם הילדים כדורגל ומבקיעים שער (עמ' 120) והם שותפים לחוויית חילוץ הכדור שנפל ל"אגם החורף" , ע"י שייט על רפסודה מאולתרת. הקשר הטוב של ילדי הכפר עם ילדי המעברה מתרחש כתהליך, וגם זה משרה תחושה של אמינות לדברים.

יש גם עצב בעקבות אסון. הסיור אל ביצת הנרקיסים שאליו לקחו הנערים את ילדי המעברה גורם לטרגדיה. משפחתו של הנער דניאל דניאלי יוצאת לביצה לראות את הנרקיסים וכל בני המשפחה נרצחים בדרך לשם.

מקומו של ההומור לא נעדר בספר. כך צוחק הקורא עם הילדים על מנחם מנדל הנסער, שיוצא מן המקלחת כשהוא שומע את קולות הרעש של פריצת דלת הסליק. הוא יוצא במהירות עטוף מגבת, שנופלת ומשאירה אותו עירום לקול צחוקם של כל הנוכחים. (עמ' 61) הקורא מחייך ואף צוחק בסלחנות כשהמספר מזכיר לנו שוב ושוב את מגורי משפחתו של דודיק בלול האפרוחים. והשם ג'ינה שניתן לסוסה של דודיק הוא ודאי משעשע.

אהבתי את ההתייחסות לבעלי החיים בסיפור, הם מואנשים, מתוארים כבעלי נפש ורגש : **"מן העבר השני עשו הסוסים עצמם במעשה מקבליהם ונעצו מבטים משתאים בקהל הנרגש" (עמ' 82). "הסוסים (והסוסות בעיקר...) נשאו ראשיהם בגאווה, צנפו ורחרחו בנחיריהם, הצליפו לכאן ולשם בזנבותיהם ורקעו בחוסר סבלנות בקרקע בפרסותיהם..." (עמ'163)**

דמויות הילדים מאופיינות לעומק, כל אחד ואישיותו ומקומו בחברת הילדים: נתי – המנהיג שלא תמיד מוכיח אחריות ,היוזם, נכון להרפתקאות, אבל פחות שקול. אודי – המנהיג האמיתי. שקול , נחוש, נבון, מוכיח בגרות. דודיק, בנו של גידי – הוא הדמות המתוארת באופן מעמיק ומעניין. יותר מן הדמויות האחרות יש בה התפתחות. תוך כדי המרדף אחרי המסתננים הוא הופך למנהיג החבורה.

הבנות המופיעות בסיפור הן רק האחיות הקטנות: האחות של נתי־נאוה, והאחות של דודיק – זיוה. אין בנות כמשתתפות פעילות בחבורה (מלבד רוחמה, שמשמשת כשופטת) . האם זה בגלל הרצון לספר סיפור אותנטי לתקופה שבה הוא מתרחש? האמנם בנות־ נערות לא לקחו חלק בהרפתקאות הבנים באותם הימים ? נראה שכך הוא הדבר, וחבל.

סיפור על התבגרותם של נערים במושב בשנים הראשונות למדינה ,

על הסופר

מעוז חביב נולד ב־1941 בכפר גבתון שליד רחובות. הוריו היו בין מקימי המושב בשנת 1933. למד ברחובות, הצטרף לתנועה המאוחדת וכבוגר התנועה הגיע לקיבוץ צרעה בו הוא חבר מאז שנת 1962. לו ולרעייתו תקוה ז"ל, נולדו בקיבוץ ארבעה ילדים, שני בנים ושתי בנות. הבת הבוגרת, עדית, נדרסה טרם גיוסה לצה"ל, בסמוך לבית הספר התיכון ברנר בו למדה.

מעוז שימש משך השנים בקיבוץ בשלל תפקידים. היה עובד פלחה, מדריך ומרכז קן בנוער העובד בחיפה, מורה ומנהל בית הספר בקיבוץ. הקים מיזם תיירותי מצליח להצגת הקיבוץ בפני מבקרים, שימש כמנהל השיווק של מפעל רהיטי צרעה וכן הקים וניהל אולפן ללימודי עברית לעולים צעירים מדרום אפריקה ומברית המועצות לשעבר. יצא עם משפחתו לשתי שליחויות חינוכיות בארה"ב, בשנייה שבהן כשליח מרכזי לנפטי, תנועת הנוער הרפורמית בארצות הברית וקנדה. עם חזרתו נבחר לנהל את תנועת הנוער הרפורמית העולמית נצר, ובתפקיד זה שימש יותר מעשרים שנה, עד יציאתו לגמלאות בגיל 76. כיום עוסק בין היתר בהדרכת תיירים וישראלים כמורה דרך מוסמך.

כסופר, החל לכתוב בעת לימודיו להוראה באורנים, ופרסם מאות סיפורים לילדים ולנוער בעיתונים – דבר לילדים, משמר לילדים, הארץ שלנו, מעריב לנוער, סלעית ופשוש וכן בעיתונים וירחונים נוספים. אחדים מספריו ראו אור ביניהם:

1. הקשרים הצעירים – זכה בפרס יציב לספרות ילדים ונוער.
2. קוראים לי בנצי – בהוצאת יבנה.
   לחזור ויהי מה – בהוצאת יוסף שרברק. הספר תורגם לאנגלית בשם – COME – RETURN TO MAY WHAT בהוצאת קונטנטו.
3. לא תמיד הגדולים יודעים – בהוצאת כתר.
4. חברות במבחן – בהוצאת הקיבוץ המאוחד.
5. גיוס ללא צו – בהוצאת מסדה.
6. בעקבות הבן האובד – בהוצאת מסדה.
7. עריכת הספר – "קבוצרעה", סיפורי המקום במלאת ארבעים לצערה, בהוצאת מסדה.

מעוז חביב. "מרדף בין פרדסים הוא ספרו השמיני

מרבית ספריו וסיפוריו של מעוז נכתבו לילדים ולנוער, אך בשנים האחרונות פרסם עשרות סיפורים במדור האינטרנטי – "סיפורי קיבוצים", על החיים בקיבוץ. ספרו האחרון שהתפרסם בימים אלה, מספר על התבגרותם של נערים במושב בשנים הראשונות למדינה ובקרוב עתיד להתפרסם ספר סיפורי ילדים נוסף וביניהם רבים על ילדים בקיבוץ.

"תעשו מה שבא לכם, בלי לפחד ממה יגידו"

תודו שמשפט כזה אתם זוכים לשמוע בדרך כלל מילדה קטנה שטרם התבגרה, לא מאישה בת 49 אם לשתי בנות בעצמה. אורית דנין שלפה מהמגירה, כעבור 16 שנה, את ספר הילדים החדש "מה יגידו". כיום, אחרי שהשתחררה מהעכבות, החליטה לתת דרור למשאלותיה, ולהגשימם בלי פחד

זהר נוי

איך החיים שלכם היו נראים בלי צמד המילים "מה יגידו"? כמה דברים רציתם להשיג בחייכם? לעשות? להגשים? אבל לא העזתם, כי כל מה שעמד בפניכם, בכל פעם מחדש, זו שאלה אחת קטנה וחמקמקה – "מה יגידו". אורית דנין כתבה את ספרה "מה יגידו" במטרה להזכיר לילדים, לבני נוער ולמבוגרים, איך להתחבר לכוחות הפנימיים שלהם. "אם את מהססת אם להצביע בשיעור, אם אתה נסגר כשאתה רוצה להציע חברות לילדה מהכיתה, תתגברו על הפחד מ'מה יגידו עליכם' ופשוט תעשו את זה" היא אומרת בפשטות, ומעוררת עומק מחשבתי.

אורית דנין, 49, תושבת בהרחבה בקיבוץ גניגר בעמק יזרעאל, פרשה מהמרוץ. היא עסקה במגוון עצום של מקצועות במשך 28 שנות הקריירה שלה: נדל"ן, אימון עסקי, עריכה לשונית, טיפול במגע ובתנועה, ציור מנדלות, דוגמנות, הנחיית קבוצות, ניהול לוגיסטי. בעיסוקיה השונים שמעה שוב ושוב משפטים כמו 'אי אפשר לקיים ככה חיים נורמליים'. כששאלתי אותה מה היא עושה היום, ענתה: "אני עושה מה שבא לי. אני רק מגשימה את עצמי. ורק אני יודעת מהי הדרך הנכונה להגשמה הזאת, כמו שכל אחד, אם רק ישתמש בתעוזה ובאומץ שלו – יידע מהי הדרך שלו להגשים את עצמו".

מי שלא מכיר את אורית דנין, עשוי להגיד עלייה שהיא חסרת אחריות. כשהיא מתחילה לדבר, היא נשמעת כמו ילדה קטנה ומפוזרת. אבל אם מקשיבים לדבריה, מבינים שהאישה למודת ניסיון ובעלת אומץ רב שפשוט מתלהבת מספרה כמו ילדה, וככזו היא מצליחה להיכנס לראשם של הילדים, להבין בדיוק מה עובר עליהם ולספר את הסיפור שלהם באופן ציורי, ובגובה העיניים שלהם. דנין: "הספר כתוב בפורמט לילדים בגילאים 5־9, גיל של ראשית קריאה. אבל התגובות המטורפות שאני מקבלת מבני נוער וממבוגרים על הספר, מראה לי שהפורמט המנוקד והמאויר, לא מבלבל אותם, ושהמסר נגיש בתוך המחשבות שלהם, ומתחיל ליצור שינוי אמיתי בחייהם".

אגדת זן

"מה יגידו" הוא אגדת זן קסומה לילדים העוזרת להתמודד עם הפחדים שלנו באופן מעשי, והמעוררת בקוראים הצעירים מחשבה אודות הדרכים השונות לפתור את הקשיים המניעים את העלילה, עוד לפני שהפתרונות מופיעים בטקסט. במרכז הספר ניצבת דמותה של הילדה רוני, המתגוררת במושב ונוהגת לבלות זמן רב בשדה מאחורי ביתה. רוני מבלה זמן רב עם עצמה בעשיית דברים שמסבים לה הנאה, אבל היא לא חולקת אותם עם אחרים. רוני אוהבת במיוחד לקטוף פרחים ולשזור אותם בשערה, אבל על אף שהיא אוהבת לראותם מעטרים את שערה, היא מתביישת לצאת ככה מהשדה. בכל פעם, לפני שהיא עוזבת, היא מנערת את הפרחים מעל ראשה, כדי שאף אחד לא יראה אותה ככה. כדי להתמודד עם הבחירה של רוני לא להיחשף, בוראת מחברת הספר אגדה המכילה מוטיבים על־טבעיים, שיסייעו לרוני להתגבר על הרגליה באופן שיעורר השראה ועניין בקוראים הצעירים.

אורית דנין: "בספר יש שד בשם מיה גידו (מה יגידו) ופיה בשם סימה (הילדים שהיא עזרה להם, נתנו לה את השם "סימה", כי היא תמיד אומרת תעשי מה שבא לך). הפיה סימה מספרת לרוני שהיא יודעת את מילות הקסם שמגשימות לילדים את המשאלות שלהם. מילות הקסם הללו, מסלקות לחשים של שדים. רוני מפחדת קצת מעניין השדים, אבל היא מתמודדת עם הפחד, כי היא רוצה כל כך ללמוד את מילות הקסם של הפיה. הפיה מבטיחה לתת לה רמז איך למצוא אותן, רק אם היא תעשה מעשה אמיץ. כשרוני מסבירה לסימה הפיה שהיא לא יכולה לשוב לביתה עם הפרחים המעטרים את ראשה, סימה מבטיחה לה שהן תיפגשנה שוב, כשהיא תמצא את האומץ לעשות זאת. בהמשך פוגשת רוני את השד שעונה לשם 'מיה', שהוא התגלמות החששות שלה, וככזה, הוא חוסם אותה מלעשות דברים שהיא רוצה לעשות. כדי לבטל את הלחש של השד שעוצר אותה, על רוני להכיר את מילות הקסם של סימה הפיה. סימה מסבירה לרוני שתמיד יהיה לאנשים אחרים מה להגיד. שעליה להקשיב לעצמה ולעשות את מה שברצונה. רוני מבינה פתאום שהכל תלוי בה, שאין לה צורך במילות קסם אלא רק לעשות את מה שבא לה. בדיוק ברגע הזה של התובנה, מופיע השד בשדה, אבל כשרוני אומרת לו בתקיפות שלא אכפת לה מה יגידו ושהוא 'לא מחליט עליה'? הוא נעלם. כל הדרך הביתה, כשקטפה רוני פרחים ועיטרה את שערה, היא מלמלה לעצמה: 'תעשי מה שבא לך, תעשי מה שבא לך. תעשי. מה. שבא לך".

את הטקסט עוטפים איוריה של יפעת נחשון, העשויים בגוונים פסטליים רכים, שמעניקים לסיפור עטיפה מזמינה המעודדת לשהות בעולמה של רוני.

מה גרם לך להוציא את הספר רק עכשיו?

"במהלך חיי החלפתי המון כובעים, ובכל החלפת כובע, שקשקתי מפחד, בגלל שלא ידעתי איך קרוביי יגיבו. כל פעם למדתי מקצוע, עסקתי בו כמה שנים, והמשכתי הלאה. חששתי שאנשים יגידו שאני לא מתמידה. לפני 16 שנה, שמעתי מרצה שאמר: 'זה לא משנה מה יגידו' ובאותו רגע, חשבתי שהוא דיבר על מישהי ששמה "מיה גידו". מהרגע ההוא, היה לי ברור שיבוא יום ואעשה משהו משמעותי עם משחק המילים האלה, כי יש בו קסם, שננעץ בתוך המחשבות שלי. לי באופן אישי לקח 16 שנה למצוא את האומץ. הלוואי שקוראי הספר יחסכו לעצמם את הזמן הזה, ויקפצו למים עכשיו. כי אני יודעת על עצמי, שרק ברגע שהפסקתי לפחד מהשיפוטיות של אחרים פרחתי. אגב, בכל פעם שהעזתי לברר על השיפוטיות הזו? התברר לי שהיא הייתה רק בראש שלי, והם בכלל מפרגנים לי ורוצים לחיות בדיוק כמוני. הפידבקים על הטיוטות הראשונות של הספר, נתנו לי את התעוזה להיחשף, כי הבנתי עד כמה רובנו חולים במחלת 'מה יגידו'".

אורית דנין. "רק ברגע שהפסקתי לפחד מהשיפוטיות של אחרים פרחתי". צילום מירב שלי

לא כל אחד יכול להרשות לעצמו לעזוב עבודה ולרדוף אחרי חלומותיו

"זה נכון, אני מצליחה כיום להתפרנס מהעמל שלי בשנים הקודמות".

הדמות של רוני מבוססת עלייך בתור ילדה?

"לא חשבתי על זה. לא נראה לי. הנוף, הוא בפירוש נוף ילדותי, על אף שגדלתי בתל אביב. בגדול הייתי ילדה טובה שעושה מה שאומרים לה. אההה, נכון, כן. רוני כן מבוססת עלי. ועל כל הילדים הנחמדים והטובים. מה שהכי מבוסס על מסע חיי, הן התובנות בספר, שנובעות הישר מתורת הזן, שאני מתרגלת כבר 16 שנה. המוטו של הזן הוא 'JUST DO IT'".

מה דעתך על זה שילדים לא קוראים היום כמעט ועסוקים במסכים?

בשנת 1977, בעודי תולעת ספרים רכה שקוראת כבר מגיל 3, עברנו לניו יורק. שם גיליתי את הטלוויזיה הצבעונית ואת סממי־סטריט, רחוב סומסום. אמא שלי, שהייתה לפני ואחרי השליחות של אבי כנספח מדעי של ישראל באו"ם, מורה לאמנות מוערצת בתל אביב, אמרה לנו: טלוויזיה היא האמנות של המאה העשרים. אני מוסיפה על דבריה, שהמסכים הם האמנות של המאה העשרים ואחת. אני אישית, לא לוחצת על בנותיי לקרוא, ולא מגבילה בבית מסכים. אני אומרת שאני זורמת ברוח התקופה. לכן גם השקעתי בגרסאות הדיגיטליות של הספר – וידאובוק, אודיובוק (מעולה לנסיעה עם הילדים ברכב) ואיבוק. כי המסר לחיות חיים מאושרים, יגיע ככה להרבה יותר ילדים לדעתי. לכן השחקנים במוצרי השמע הם סופר מקצועיים: רוני מרדור שחקנית הנשמה מלונדון, ועודד פהר המהמם. את כל הגירסאות הדיגיטליות אפשר לרכוש באתר של הספר www.mayagidu.co.il. ואם כבר מדברים על גרסאות, אז בימים אלו מקבל הספר צורה גם כהצגה".

מתי זה יקרה?

"התיאטרון הקהילתי של המועצה האזורית גלבוע בשיתוף עם המועצה האזורית גלבוע החליטו להעלות במהלך חודשים יולי – אוגוסט 5 הצגות המבוססות על הספר. ההצגה עצמה נבחרה להשתתף בתחרות התיאטראות הקהילתיים הארצית ב־15/10".

שורה ראשונה

"ארץ עוד תחליף קיצה וגם חורפה. ותמלא קול אבל ונגינות חופה. אבל לאן נוליך את החרפה?" (נתן אלתרמן, מתוך "שמחת עניים").

פירה

פירה מעולם לא נחשב מעדן, אבל הוא היה אוכל לגיטימי. מעין תוסף מזון למנה הבשרית. הוא התאים גם למי שהתקשו או לא רצו או לא יכלו בתקופה מסוימת לאכול מזון מוצק. פירה התאים לבריאים ולחולים. גם כשהוא היה ברירת מחדל הוא עדיין נחשב לבחירה טבעית. פירה לא עורר התלהבות אבל מצד שני הוא גם לא עורר סלידה או תיעוב. פירה היה בקונצנזוס, כמו דברים רבים שלא היו בקצוות. דברים לא קיצוניים. דברים אמצעיים, בינוניים. פירה כמשל.

לא רואים אותך

האיש שלא רואים אותו ראה אותי ואמר לי כי מאז ההפרטה לא רואים אותי. זה משפט שנאמר – לי ולאחרים, מן הסתם – לא אחת. יש מי שאומרים את המשפט הזה כמציינים עובדה יבשה. יש מי שמוהלים בו נימה של השלמה, תופעה רווחת, טבעית ואולי בלתי נמנעת, ובכל זאת מאכזבת טיפה. אחד המאפיינים החזותיים של ההפרטה היא צמצום ניכר בהיראות אנשים בחוצות. ניתן לייחס תופעה זו, בין השאר ואולי בעיקר, לסגירת מוסדות קיבוציים מסורתיים – ראש וראשון בהם הוא חדר האוכל. כך או כך. רואים פחות. נראים פחות. ומרגישים יותר טוב.

צוות לעניין

כמו נבט חיטה הצץ ומבצבץ, לפתע, כך, בהשאלה, שלטי ההכוונה בקיבוצים. הם מפנים למקומות שונים, לרבות למיקומן של יזמויות שונות. אחד מהשלטים מכוון אל "צוות לעניין". דווקא בקיבוצים המופרטים נוצרים צוותים שונים לענייניים שונים, טובים ויפים מעניין מי הצוות ומה העניין. בעיניים עצומות אני בטוח כי מדובר בעניין חשוב, טוב ויפה.

לא יוצלח

"הוא לא יוצלח" היה אות קין. היו מי שעזבו את הקיבוץ כאשר האות הזה לא רק טבוע על מצחם אלא צרוב בנפשם. עם ביטחון עצמי ירוד ודימוי עצמי ירוד אף ממנו הם יצאו והצליחו, לכאורה "כנגד כל הסיכויים". ההצלחה שלהם מוכיחה יותר מכל את איוולתן של דעות קדומות, של תיוגים ושל דימויים, של כליאת אנשים בתבניות ובסטיגמות. רבים מהלא יוצלחים הפכו למצליחנים.

מכונית לכל פועל

אשרי החברים בקיבוצים מופרטים, אשר בכל עת נגישה וזמינה עבורם מכונית מ"צי" המכוניות של קיבוצם, (שעדיין קיים אף שצומצם). כששאלתי חבר בקיבוץ שמאפשר שימוש תדיר ברכבי הקיבוץ, האם בכל זאת לא נוח יותר לא להיות תלוי ב"חסדי הקיבוץ", ולרכוש מכונית פרטית, הוא השיב לי בכנות: לא. מתברר כי הקיבוץ כולו, על שירותיו השונים, מהווה עבור חברים רבים אזור נוחות.

זלדה

ויקיפדיה: "מועדון צוותא בתל אביב הוא מהמרכזים הוותיקים לאירועי תרבות ואמנות. "צוותא" הוקם כ"מרכז לתרבות מתקדמת" על ידי השומר הצעיר כזרוע אמנותית לביטוי ערכי התנועה, לצד מפ"ם בפוליטיקה והקיבוץ הארצי בפיתוח הקיבוצים בארץ. אנשי 'צוותא' מגדירים את מסגרתם כ'מרכז לתרבות מתקדמת'. המרכז משמש במה להופעות בידור, תיאטרון ומוזיקה, לצד פעילויות תרבות ואמנות שונות ומגוונות". במשך שנים נערכים בצוותא כינוסים ורביעיח בעלי צביון פוליטי מובחן ומובהק. צוותא נחשב כאחד מ"מעוזיו" היחידים של השמאל. הוא הפך לאזור נוחות אטרקטיבי־ אולטימטיבי? – של מחנה המגדיר עצמו כמחנה השלום. ייתכן כי היה נכון לפתוח את המועדון גם לקולות אחרים הנשמעים בשיח הציבורי, קולות הימין, החרדים, הערבים. אני קושר את הקטע הזה (בחוט של קסם) למדור בהקשר אקטואלי: בשבעה ביוני נערך בצוותא מופע ספרות מוזיקלי, מחווה למשורר זלדה (הקסומה והאהובה עליי ועל רבים), במלאות 105 להולדתה. וכך נכתב: "זלדה הינה אחת מן המשוררות הגדולות והחשובות בשירה העברית וזאת בשל קולה המקורי והמיוחד. היא זכתה בין השאר בפרס ברנר, פרס ביאליק ובפרס ראש הממשלה. רבים מן היוצרים במדינת ישראל הם בין מערי־ציה". ביתה של שיינא זלדה שניאורסון־מישקובסקי, כמו שירתה, היה פתוח בפני שוחרי הספרות העברית לדורותיה, רבים מהם צעירים חילוניים שנשבו בקסמי שירתה. מי שטרם התוודעו לשיריה המופלאים מוזמנים לעשות זאת ולהעשיר את עולמם ביופי ובחכמה ובכל הקסם, אשר מלותיה של זלדה מחוללות בנפש הקוראים אותם.

פינת הילדים

כשהרוח שורקת
הקרוסלה חורקת
ואני קצת מפחדת
ואפילו קצת רועדת
נו, רוח־ מתי תעופי כבר
אפילו הפחד כבר עבר.

שורה תחתונה

כשמשחקים באש, לא תמיד קל להבחין היכן הוא קו פרשת המים.

לג'ון עיים

עופרה בריל

דווקא עכשיו כשקשה לכתוב, בימים של נפילות מכאיבות וקריאות קרב, (אבל מתישהו הם ייגמרו), חשוב להגיד את המילים אזכור וזיכרון – שתי מילים המחוברות האחת לשנייה בחוט המחשבה ובציווי הלב. הצורך שלנו בזיכרון תלוי ברצון שלנו לאזכור האירוע, ביכולת שלנו לתת לאזכור כבוד של מלכים . בייחוד אנחנו כעם יהודי, זוכרים ולא נותנים לאומות העולם להכחיד את הזיכרון, כי זה בנפשנו.

משום מה קשה לנו עם אזכור הזיכרון של העוולות שנעשו לערבים בימי מלחמת העצמאות ובל נכחיש נעשו עוולות. קשה לנו לעמוד מול הבוז שמייצרים רבים מתוכנו בכל מה שקשור לשכנינו, קשה לנו לעמוד ולהציב את האמת שאנו מאמינים בה, שגם כאן נעשה עוול.

ביער מגידו נעשה ניסיון אמיץ לזמן אמנים יהודים וערבים, האמנים הכינו מיצגים הקשורים לטבע ולסביבה. בהזמנה לפרויקט נכתב: "חיבורים במרחב' הוא פרויקט המשלב אמנות סביבתית עם דיאלוג קהילתי ורב־תרבותי. הפרויקט נוסד ב־2016 מתוך פסטיבל יערות מנשה, ובמסגרת שיתוף פעולה מועצת מגידו ומעלה עירון־ ואדי ערה".

עבודתו של שי גטריידה, לג'ון

מדי שנה שוהה בטבע קבוצת אמנים, התהליך פתוח לקהילות השכנות ולקהל הרחב . האמנים יוצרים עבודות אישיות ומשותפות מחומרים טבעיים, אשר לאחר מכן נשארות במרחב, עד להתפרקותן....

הקול הקורא הצליח לקבץ כמה אמנים ביניהם נענה לקריאה שי גטריידה (חוקר ויוצר רב־תחומי). בעבודתו חשף שי מבנה של בית מהכפר הפלסטיני שהיה במקום – לג'ון .עבודה שאותי אישית מאוד ריגשה.

שנים אני לא מוותרת לעצמי ולחברי בקיבוץ על אזכור הכפרים הערביים שהיו ברמת מנשה. באחד מחגיגות יום הולדת לקיבוץ שלי (עין השופט), בקשתי מנדב מן (קיבוץ מרחביה), להכין מפה של האזור שלנו ובמפה סומנו הכפרים הערביים שנהרסו על ידי כוחות צה"ל במלחמת השחרור. בצד המפה כתבנו את שמות הכפרים ומספר התושבים שחיו בכפר. תלייתי את המפה בחדר האוכל, כי חשבתי שחשוב לנו האזכור הזה – אז חשבתי. וספגתי הערות . המפה עדין נצורה ומוגנת בארכיון הקיבוץ. עבדותו של שי היא עבודת חשיפה שאי אפשר להתעלם ממנה. עבודה הדורשת דיבור ושיחה וניסיון אמיתי לחבר בין הזיכרונות שלא תמיד היו נעימים, לבין ההווה (איש משמר העמק טען בפני – איך אני יכול ליהנות מעבודה כזו, בזמן שאני יודע שמתוך הכפר הזה התותחים של קאוגזי ירו על הבית שלי ב־1948.(

בכניסה למתחם העבודה של שי מונח השיר הנפלא של יהודה עמיחי

המקום שבו אנו צודקים

מן המקום שבו אנו צודקים
לא יצמחו לעולם.
פרחים באביב.
המקום שבו אנו צודקים
הוא קשה ודמוס.
כמו חצר.
אבל ספקות ואהבות עושים
את העולם לתחוח.
כמו חפרפרת, כמו חריש
ולחישה תשמע במקום
שבו היה הבית.
אשר נחרב.

בהגישו את החזון שלו ליצירה לג'ון עיים כותב שי : "חיבורים במרחב' מתקיים על גדות נחל קייני (וואדי אללג'ון) במרחב שבו עמד כפר פלסטיני בשם זה עד חודש מאי 1948. במלחמת השחרור, לאחר כיבוש הכפר ע"י כוחות צה"ל, הוא נהרס וכיום מרבית תושביו וצאצאיהם מתגוררים באום אל פאחם. על חורבות הכפר ניטעו חורשות עצי אורן ואקליפטוס שתחת נופם נעלמים שרידי הכפר ומיטשטשים את הזיכרון ותמונות מארג החיים. הרגשות והמניעים הפועמים בקרב החיים הקשורים למקום – אינם זוכים להקשבה. התיאור הפיזי המובא כאן (כיבוש, הרס, העלמה), אינו ייחודי ללג'ון־הוא סיפור אנושי אוניברסלי, והוא חלק מסיפור הקמת מדינת ישראל והתבססותה. המאבק הפוליטי המתקיים כיום מבטא חוסר אמון, שלילת לגיטימציה, שימור יחסי עדיפות, שליטה וכוח, הינו ביטוי לסיפור אנושי זה. התפתחות מנגנוני גרימת סבל הדדיים ותחושות תקיעות וחוסר מוצא מצטרפות לחוויה רגשית השואבת הצדקתה מסיפור זה.

"בסיור שערכתי במקום, בחלק הדרומי של יער האורנים ובמקביל לעינות קובי, הבחנתי בשתי מחפורות קרקע שהן חורבות של בניין שעמד במקום. המחפורות שקועות מפני הקרקע ויוצרות כעין ספרה שמונה. אבני המבנה החרב מוטלות בתוך המחפורות ובהיקפן, מכוסות בצומח ובחומר אורגני ישן.

"לעבודתי שני חלקים : בחלק הראשון אני מבקש לנקות את המחפורות מהחומר האורגני כדי לגלות את עיי האבנים השקועים בתוכן. אני מבקש להגיע למראית נקייה של אדמה, שעל רקעה מתבלטות אבני המבנה שנהרס כפי שהן שקועות היום באדמה ואחוזות בה מקץ 71 שנים בחומר האורגני שיוצא מן המחפורות (ספרדיים מחטי אורן), אצור קונטור לשפת המחפורת – הקיים שביל מבקרים שירצו לפסוע בהיקף המחפורת ולצלול במבטם אל עומק בור האדמה שמתחתם ולבקש אחר הסיפור. בחלק השני אבקש ליצור שביל שיוביל אל המחפורת. "

בעבודה של שי יש רצון כנה להתחיל בשיח – שיח מרפא . כשאנחנו כל הזמן שותקים, אנחנו מתכווצים פנימה ולא רוצים לראות את האחר. ונסיים באמרה שהגיעה אלי בזכות הפיסבוק: "אפשר לשים יד על הפה ולא לדבר, אבל אי אפשר לשים יד על הלב ולא להרגיש !!"

כנסמדיה
מקבוצת כנס תערוכות

החלה ההרשמה

AGROISRAEL **לתערוכת יבולשיא**

30-31.10.19

הגן הלאומי מעיין חרוד

אלו רק חלק מן החברות שכבר גילו בשנה שעברה את הפוטנציאל השיווקי הגלום בתערוכה.

הצטרף לבעלי הנסיון, התקשר והקדם להירשם!

כך תוכל להבטיח לעצמך מיקום אטרקטיבי.

עקב ביקוש המציגים התערוכה תתקיים יומיים

פרמה זילברמן - מנהלת התערוכה Pzilberman@kenes-exhibitions.com | יורם טביבי 052-2773132 ytabibi@kenes-media.com | יעקב קניאל 054-4557780

רשימת נפטרים

רשימת נפטרים לחודשים
ינואר 2019 - אפריל 2019

חודש ינואר 2019

יעל סדן	מעברות	26.01.2019 – 11.10.1941

חודש פברואר 2019

צבי פאוסט	געש	09.02.2019 – 21.01.1924
אברהם ציקמן	געש	18.02.2019 – 17.09.1925
תנחום שטייר	בית קמה	20.02.2019 – 01.02.1939
דוד שטראוס	בית זרע	26.02.2019 – 02.02.1947
תמרה ברקוביץ	ניר דוד (תל עמל)	28.02.2019 – 29.07.1927
חנה שלם	מעברות	19.02.2019 – 03.09.1923
נירה אופיר	מענית	24.02.2019 – 20.08.1943
תום קפשוק	בית זרע	14.02.2019 – 18.04.1994
קובי (יעקב) רוזן	בית ניר	23.02.2019 – 29.01.1943
שאול בר	המעפיל	13.02.2019 – 23.10.1956
אווה מוריס	הזורע	23.02.2019 – 25.09.1920
אילנה צור	שובל	09.02.2019 – 02.04.1924

חודש מרץ 2019

יוסיפה לרנר	בית זרע	06.03.2019 – 25.05.1923
שמעון ארנט	רמות מנשה	04.03.2019 – 11.09.1923
אסתר דננבאום	שריד	01.03.2019 – 14.12.1924
שרה שחר	שמרת	06.03.2019 – 04.10.1937
לאורה נחום (ויטלה)	רוחמה	12.03.2019 – 11.06.1928
בוב (רוברט) סובלמן	שער הגולן	12.03.2019 – 30.06.1945
מרים ברוך	יד מרדכי	26.03.2019 – 15.02.1933
חווה ברקאי	הזורע	14.03.2019 – 17.05.1929
עוזי בהט	בית אלפא	30.03.2019 – 18.12.1937
לאורה נחום	רוחמה	12.03.2019 – 11.06.1928
אלי שלזינגר	עין שמר	16.03.2019 – 12.12.1922
תרצה צפניה	עין שמר	28.03.2019 – 12.01.1937

חודש אפריל 2019

שולמית פרנס	געש	02.04.2019 – 05.06.1930
יפה ברקן	געש	12.04.2019 – 03.05.1949
אלזה סלומניצקי	בית אלפא	15.04.2019 – 29.11.1935
מרטין טני	גת	09.04.2019 – 13.03.1947
ישראל ריבק	מעברות	04.04.2019 – 13.02.1922
חנה אופנהיימר	הזורע	03.04.2019 – 03.03.1916
עמנואל (פימפל)		
פרידלנדר	ניר דוד (תל עמל)	27.04.2019 – 28.03.1937
גיא מיזנק	חצור	02.04.2019 – 23.01.1969
ליאור שטראוס	עין השופט	21.04.2019 – 22.04.1965
מיכאל בוחניק	עין השופט	17.04.2019 – 20.12.1936
יעל רוזנבליט	עין החורש	28.08.1939 – 15.04.2019
בכר אליעזר	נחשון	06.04.2019 – 15.01.1934

ניתן למסור את הפרטים בדואר רגיל, פקס' או דוא"ל.
הכתובת: ארכיון יד יערי, גבעת חביבה, ד.נ. מנשה, מיקוד 37850.
פקס'. 04-6309306, דוא"ל: yariarch@givathaviva.org.il

יהי זכרם ברוך

דין התנועה • עו"ד איילת רייך־מיכאלי

פגמים בבחירות לוועד האגודה

הבחירות לוועד האגודה נפסלו, גם כי מספר חברים הצביעו באמצעות ייפוי כוח שקיבלו לא מבני/בנות זוגם אלא מחברי אגודה אחרים, וגם כי הקלפי הוצבה מאחורי הפרגוד ולא בגלוי

בחירות לוועד האגודה, המכונה בקיבוצים רבים "המזכירות", מהווה פעמים רבות מקור למתחים ולעימותים. בשל כך, קיימת חשיבות רבה שהליך זה, עליו ממונה ועדת הקלפי בקיבוץ, יתקיים תוך הקפדה יתירה על הוראות הדין. סטייה מהוראות אלו עלולה להביא לערעור על תוצאות הבחירות ובמקרים מסוים אף לפסילתן. החלטה שניתנה לאחרונה (30.5.19)* על ידי רשם האגודות השיתופיות, עו"ד מירון הכהן, עסקה בסוגיה זו ונוכח חשיבותה בחרתי להביאה בפניכם בתמצית.

באותו עניין התקיימו ביום 1.1.19 בחירות לוועד ההנהלה של האגודה בפיקוח ועדת הקלפי. על שבעת המקומות לוועד התמודדו לא פחות מ־15 מועמדים. בתום הבחירות התברר כי 23 חברי אגודה הצביעו באמצעות נציגים אשר מונו על ידם, רובם באמצעות בני זוגם, אך 6 מהם באמצעות יפויי כוח שנמסרו לקרובים אחרים.

כבר למחרת הבחירות ערער אחד מחברי האגודה על תוצאות הבחירות ובעקבות כך פתח המפקח האזורי בחקירה, בהתאם לסמכותו, בסופה המליץ החוקר לרשם האגודות השיתופיות לקבל את הערעור ולפסול את הבחירות. בהחלטה מיום 30.5.19 דן הרשם האם לאמץ את המלצת החוקר.

בפתח החלטתו מציין הרשם כי בצו שפורסם בשנת 2005 הסדיר שר העבודה דאז את האפשרות להצביע באסיפה כללית בכלל, ובבחירות באמצעות קלפי בפרט, באמצעות ייפוי כוח. במסגרת צו זה נקבע, כי מותר יהיה לחבר באגודה למנות את בן־זוגו כמורשהו באסיפה כללית של האגודה. עוד נקבע כי רואים כהצבעה באסיפה כללית, כל מתכונת של הצבעה, ובכלל זה בקלפי.

הרשם מבהיר כי מאז תיקון זה, אין כל מניעה למנות מיופה כוח אף להצבעות הנערכות בקלפי, ובחירות בכלל זה, ובלבד שמדובר במינוי של בן־זוג בלבד. ואמנם, מאז התיקון האמור הצבעה של בני זוג באמצעות ייפוי כוח הינה מן הדברים הנעשים תדיר, ואף בתי המשפט, אשר נדרשו לא אחת לעתירות בענייני בחירות באגודות שיתופיות, לא ראו בכך כל פגם. יחד עם זאת, הרשם קובע כי לא ניתן לאשר את הצבעתם של 6 חברים אשר הצביעו מכוח ייפוי כוח שאינם של בני זוגם וקולות אלו פסולים.

לעניין משמעות הפגם קובע הרשם, כי לא כל סטייה מהוראות הדין פוגעת בכשרות ההחלטות שהתקבלו. בעניין זה קובע סעיף 39 ל**תקנות האגודות השיתופיות (רשויות האגודה), תשל"ה־1975:** "סטייה בלתי מהותית מהוראות תקנות אלה שאין בה כדי עיוות דין, בדבר זימונה, כינוסה ודרך ניהולה של אסיפה, או של רשות מרשויות האגודה, או בדבר ייצוג חבר, מינוי חבר, בחירתו או כשרותו לכהן בה, לא תפגע בכשרות החלטה שקיבלה רשות כאמור". אף בפסיקה נקבע, כי קיימים שני תנאים מצטברים לפסילת בחירות: האחד כי הבחירות

נוהלו שלא על פי הדין, והשני – כי הסטייה מן החוק עלולה להשפיע על תוצאות הבחירות.

הרשם מציין כי בענייננו, מספר הקולות לו זכו שבעת המתמודדים אשר נבחרו לוועד ההנהלה נע בין 55 ל־78 ושאר המועמדים אשר לא נבחרו לוועד זכו בקולותיהם של 52־8 מהמצביעים. לאור פערי הקולות האמורים, ומשהוכרעו הבחירות על חודם של קולות בודדים, גריעת 6 הקולות הפסולים עשויה הייתה להשפיע על תוצאות הבחירות, כך שחלק מהנבחרים עשויים היו למצוא עצמם מחוץ לוועד ומתמודדים אחרים, אשר לא נבחרו, עשויים היו לגבור עליהם. במצב דברים זה, ולאור העקרונות אשר הובאו מעלה, הרשם קובע כי יש בכך כדי להביא לפסילת הבחירות לוועד ההנהלה, כפי שהמליץ החוקר.

עם זאת, ממשיך הרשם, אין זה הפגם היחיד אשר נפל בבחירות באגודה. כך, התברר עוד כי תיבת הקלפי ששימשה לבחירות, הוצבה מאחורי הפרגוד, באופן שמנע מחברי ועדת הקלפי ומהמשקיפים לראות את הבוחר משלשל את פתק ההצבעה לתוך תיבת הקלפי.

הרשם קובע כי פגם זה איננו פגם טכני אשר ניתן לעבור עליו לסדר היום. מטרת הפרגוד להבטיח את חשאיות הבחירות ולהסתיר מעיני חברי ועדת הקלפי את בחירתו האישית של הבוחר. משהושלם חלק זה, אשר נכון וראוי לחסותו מעיני אחרים, נדרש הבוחר לשלשל את הפתק, בצורה גלויה, לתוך תיבת הקלפי. חלק זה חייב להיעשות בצורה גלויה כדי להבטיח את טוהר הבחירות ולוודא שהבוחר שילשל רק פתק אחד לתיבת הקלפי ולא יותר.

מטעם זה על תיבת הקלפי להיות גלויה כל העת לעיני חברי הוועדה והסתרתה מאחורי פרגוד בניגוד למקובל, עשויה לפגוע בטוהר הבחירות ולאפשר הצבעות כפולות או למצער, לפתוח פתח לחשדות וטענות בדבר מעשים כאמור. הרשם קובע כי בנסיבות אלה, יש לאמץ את קביעת החוקר כי גם כאן, כי מדובר בפגם מהותי אשר גם בו יש כדי לפסול את הבחירות.

* תיק מס' 570008939 בעניין ירחיב – מושג עובדים להתיישבות שיתופית בע"מ (30.5.19) (פורסם בנבו)

* **"איילת רייך – משרד עורכי דין, נוטריון וגישור"** מתמחה בקיבוצים, מושבים, תאגידים, בתחום המסחרי–חקלאי–מינהלי וענף הלול על כל שלוחותיו. **עו"ד איילת רייך–מיכאלי משמשת כבוררת וכמגשרת במחלוקות.**
* אנו מזמינים אתכם לבקר **באתר האינטרנט** שלנו: WWW.AYELET-RAICH.CO.IL, ולעקוב אחרינו **בפייסבוק**: "איילת רייך – משרד עורכי דין נוטריון וגישור".

היכרויות

משרד הכרויות רעות לאיכותיים/ת במשרדי ניתן להכיר בני זוג ששואפים להיות מאושרים. רווקים/ת גרושים /ת אלמנים/ת אתם אלה שהשליטה המלאה על חייכם להגשים שינוי משמעותי בחייכם, זמנו לחייכם אושר, אל תשאר לבד. רכזו את החשיבה שלכם בחשיבה חיובית ליצור שינוי משמעותי בחייכם. להיות מאושרים, להכיר בן/ת זוג לחיים לקצר את התהליך בעזרתי ניצור שינוי משמעותי בחייכם ונגיע למטרה. מומחית להכרויות : הורים מודאגים שילדיהם לא מצאו עדיין זוגיות כלבבם . המאגר מהצפון עד לדרום כולם נבדקים על ידי תעודת זהות
לפרטים : מנהלת המשרד רעות
הכרויות 052-4403890
כתובתי באינטרנט
www.rdatihg.co.il

---

72 ג' נאה איש שיחה, אקדמאי, אינטלגנט מעניין מקיבוץ בצפון,מעוניין להכיר חברה לחיים מעניינת ,אשת שיחה,נעימה , לבבית לחברות כנה ואמיתית **לפרטים : 052-8342997**

---

69 אלמנה ממושב בצפון אקדמאית נראת צעירה לגילה נאה ייצוגית ואיכותית אשת שיחה מעניינת בעלת תחומי עיניין רבים חובבת טבע טיולים מעוניינת להכיר חבר לחיים ואוהב את החיים ,אדם איכותי אינטלגינט חייכן
לפרטים 052-4403890

---

65 ג' מקיבוץ נאה תכול עיניים איש שיחה מעניין רגיש כנה ואמיתי עם אישיות נעימה עם המון כוונות טובות ורצון טוב נתינה עם פרגון מעוניין להכיר חברה לחיים אשת שיחה לבבית חובבת טיולים **לפרטים 054-2401174**

קראוונים

מכירת חיסול! אתר קרוואנים במחירים מפתיעים ומיוחדים. **052-2796686**
***צימרים זריחה בגלבוע 052-2358554**

טיולים לחו"ל

טרק רגלי פאדום - דארצ'ה, באזור לאדאק (בהימלאיה ההודית)
17 ימים, יציאה: 21/7/19
לפרטים: איתי שביט - 050-5755200
או "עולם אחר" - 999-708-700-1
www.awt.co.il

בוסניה הרצגובינה
18.9 - 26.9.19
פנינה יפה ומרתקת
שמורות טבע, חגיגת מפלים ונהרות.
ערים - סרייבו ומוסטאר
בונקר אטומי של טיטו
הדרכה - נדי אורמיאן (יטבתה)
054-9798247
חברת "אדמה" adama.co.il
03-6447888

דרושים

לקיבוץ אור הנר דרוש/ה
מנהל/ת חשבונות
סוג 2 • בעל/ת נסיון
קו"ח למייל: eyaltidhar1@gmail.com

לקיבוץ אלמוג (20 דקות מירושלים) דרוש/ה
מנהל/ת עסקים וכספים
נסיון בתפקיד דומה - יתרון
קו"ח למייל: enosh@almogan.co.il

לקיבוץ אילון
דרוש/ה
מנהל/ת כלכלי
היקף משרה - 100%
כניסה - נובמבר 2019
קורות חיים ניתן לשלוח לדוא"ל:
mazcirut@eilon2.org.il

מבנים ניידים

זכאי לצימר בע"מ
בתי עץ לכל מטרה - צימרים, דיור, משרדים ועוד.
גגות רעפים - בניה / חידוש, פרגולות, דקים, תוספות בניה מעץ, ריהוט גן וכו'.
נסיון של 18 שנה בהתיישבות העובדת, איכות ואמינות ללא פשרות.
מושב כפר ברוך 052-4658888,
www.zakai-le.com

תרומת ציוד

למשק חקלאי שניזוק קשה בשריפה
במבוא מודיעים נדרשת תרומת ציוד חקלאי דחופה.
לפרטים http://tiny.cc/mmfire

רוצה לפרסם?
שטח זה יכול להיות שלך!
לפרטים 074-7457405

מעוניין לפרסם בלוח הירוק?

לפרטים: ttova@kenes-media.com
074-7457405

עו"ד טלי דיין
Tali Dayan Law
משרד עורכי דין המתמחה בתחום דיני הנזיקין

ביטוח לאומי
ייצוג בוועדות רפואיות, נפגעי פעולות איבה, נכות מעבודה, מחלות מקצוע, נכות כללית

נזקי גוף
תאונות דרכים, תאונות עבודה, תאונות במרחב הציבורי, תאונות תלמידים וכיוצ"ב

דיני ביטוח
תביעות כנגד פוליסות אישיות, תביעות בגין אובדן כושר עבודה ועוד

נזקי רכוש
ליקויי בנייה, נזק לרכב, לדירה, לבית עסק וכיוצ"ב

כתובת: רח' בן יהודה 23, שדרות • **טל':** 03-6555706 | 050-7428337
פקס: 077-4448293 • www.td-lawoffice.com
talidayan.adv@gmail.com

יוצא לעבודה?

בוא להכיר את רכבי העבודה והתפעול
של עופר אבניר לכל משימה

עד 100 תשלומים ואבזור מקצועי

C FORCE 520 L – CF MOTO
טרקטורון

TRAXTER - CAN AM
טרקטור משא

U FORCE - CF MOTO
טרקטור משא

GOLF CAR - EXCAR
רכב תפעולי

עופר אבניר
www.oferavnir.co.il

EXCAR | CFMOTO | can-am BRP

TRADE IN
אפשרות לוסיעת מבחן

מגוון מסלולי
אשראי ייחודיים

לפרטים התקשרו 24 שעות
***8588**

אולם תצוגה ראשי, רח' הסדנה 6 תל אביב ואצל המפיצים המורשים.